# แสงแห่งวิถีโลก

**ข้าพเจ้าขอขอบคุณครูบาอาจารย์ที่ข้าพเจ้าได้ศึกษาโทราห์ ได้แก่: ซวี เอลาซาร์ ดาวิด นิซานซอน, เวลเวล เฮิร์ช เบลินสกี, เอลีเซอร์ ไครเซอร์, ยาโคฟ โตเลโด, โบรูค ชาโลม ลับคอฟสกี ตลอดจนครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ข้าพเจ้าได้พบเจอระหว่างทางชีวิตซึ่งได้เปิดเผยความลี้ลับของโทราห์ให้แก่ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอแสดงความขอบคุณอย่างสุดซึ้งต่อองค์กรชาวยิวทุกแห่งที่ให้การสนับสนุนข้าพเจ้า รวมถึง โชเรช, ชาบาด, และชุมชน บไน อิสราเอล ข้าพเจ้าขอขอบคุณเป็นพิเศษต่อการสนับสนุนจากภรรยาของข้าพเจ้า ยูเลีย เมียร์โกรด ขอองค์พระผู้เป็นเจ้าประทานอายุขัยที่ยืนยาวแก่ท่าน.**

ท่านผู้อ่านที่เคารพ หนังสือเล่มนี้ *แสงแห่งวิถีโลก - ออร์ เดเรค เอเรตซ์ -* ขอมอบให้เป็นแนวทางสู่โครงสร้างที่ซ่อนเร้นของความเป็นจริงที่รายล้อมรอบตัวเรา

*เดเรค เอเรตซ์* แปลตรงตัวว่า “หนทางแห่งแผ่นดิน” แต่ความหมายของมันนั้นกว้างไกลกว่านั้น ในแนวคิดของชาวยิว มันหมายถึงการประพฤติตนที่เหมาะสม ความมีเกียรติของมนุษย์ ความเคารพผู้อื่น คุณลักษณะที่ดี และปัญญาในการดำรงชีวิตอย่างถูกต้องภายในโลกนี้

*ออร์ เดเรค เอเรตซ์* คือวิถีแห่งความดีงามภายในชีวิตบนโลก มันคือวิถีของผู้คนที่ไม่ถอนตัวออกจากโลก แต่ใช้ชีวิตอย่างเต็มที่ภายในโลกนั้น—ด้วยการทำงาน การสร้าง การรังสรรค์ การดูแลผู้อื่น และการเปลี่ยนแปลงพื้นที่รอบตัวพวกเขาผ่านการกระทำของพวกเขา

มันสอนว่าชีวิตของมนุษย์ธรรมดาก็สามารถกลายเป็นวิถีทางจิตวิญญาณได้ ทุกบทสนทนา ทุกความสัมพันธ์ ทุกการทำงานหรือการทำความดีกลายเป็นโอกาสในการนำระเบียบ ความดีงาม และแสงสว่างที่ยิ่งใหญ่ยิ่งขึ้นมาสู่โลก

ก่อนที่คนคนหนึ่งจะเอื้อมมือไปหาสิ่งที่ซ่อนเร้นอยู่เบื้องบน พวกเขาต้องเรียนรู้วิธีการเดินด้วยปัญญาบนแผ่นดินก่อน

*ออร์ เดเรค เอเรตซ์* **คือศิลปะแห่งการทำให้โลกนี้คู่ควรกับสิ่งศักดิ์สิทธิ์**

อาริซาลสอนว่า *เดเรค เอเรตซ์* เป็นขั้นตอนที่จำเป็นก่อนการเปิดเผยปัญญาจากพระผู้เป็นเจ้า มนุษย์จะมาถึงขั้นตอนนี้โดยการเรียนรู้ปัญญาที่ถูกสร้างไว้ในระเบียบของโลกเรา

เมื่อเราเริ่มเข้าใจว่าโลกถูกจัดวางไว้อย่างไร เราก็เตรียมตัวเพื่อรับปัญญาที่สูงกว่า นั่นคือมิติภายในของโทราห์

หนังสือเล่มนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อช่วยให้เรามองเห็นโลกนี้ว่าเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นตามพระประสงค์ของพระผู้สร้าง และเพื่อเปรียบเทียบปรากฏการณ์ของโลกนี้กับปรากฏการณ์ที่คล้ายคลายในโลกฝ่ายจิตวิญญาณ

เราจะติดตามลำดับที่หัวข้อเหล่านี้ปรากฏในหนังสือห้าเล่มของโมเสส ในขณะเดียวกัน สิ่งสำคัญคือต้องจำไว้ว่าหัวข้อเหล่านี้มีความเชื่อมโยงกันอย่างลึกซึ้ง แต่ละหัวข้อได้รวมและสะท้อนถึงหัวข้ออื่น ๆ ด้วย

## เจ็ดวันแห่งการทรงสร้าง

“โทราห์คือแสง และบัญญัติคือตะเกียง” ชโลโม ฮาเมเลค กษัตริย์ผู้ทรงปัญญาที่สุดกล่าว [1] เราอาจเข้าใจบัญญัติที่กล่าวถึงที่นี่ว่าเป็นบัญญัติในการศึกษาโทราห์ ในบทนี้ เราจะสำรวจสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อพระผู้สร้างทรงสร้างโลกตลอดเจ็ดวัน และเจ็ดวันเหล่านั้นสอดคล้องกับงานฝ่ายจิตวิญญาณของเราอย่างไร

เจ็ดวันแห่งการทรงสร้างสอดคล้องกับ *เซฟิรอต* เจ็ดระดับที่ต่ำกว่า: *เคเชด* (ความเมตตา), *เกวูราห์* (กำลัง), *ทิเฟเรต* (ความงาม), *เนตซาห์* (นิรันดร์), *โฮด* (เกียรติยศและการรับรู้), *เยโซด* (รากฐาน), และ *มัลคูท* (อาณาจักร) *เซฟิราห์* แต่ละอันแสดงความหมายภายในของวันที่เป็นของมัน ดังที่เราจะเห็นต่อไป

### วันแรก

ในวันแรก พระผู้สร้างทรงสร้างแสง และพระองค์ทอดพระเนตรเห็นว่ามันดี เราทราบว่าโทราห์ถูกเรียกว่าแสง และคำภาษาฮีบรูสำหรับแสงคือ *โอร์* โทราห์มาสู่โลกผ่าน *เคเชด* ความเมตตา คุณสมบัติที่ปรากฏในตัวบรรพบุรุษของเรา อับราฮัม ผ่านอับราฮัม โลกได้รู้จักโทราห์

อับราฮัมต้อนรับนักเดินทางในทะเลทรายและมอบทุกสิ่งที่พวกเขาต้องการ: อาหาร น้ำ และการดูแล เขาบำรุงทั้งร่างกายและจิตวิญญาณของพวกเขา หลังจากนั้น เขาขอให้พวกเขาขอบคุณพระผู้สร้างสำหรับความดีงามที่พวกเขาได้รับ เพราะพระผู้สร้างคือแหล่งที่มาของทุกพร [2]

---

[1] Mishlei 6:23.

[2] เบเรชิต ราบาห์ 49:4.

ในทะเลทราย ไม่มีสิ่งใดมีค่าไปกว่าน้ำ โทราห์ก็เหมือนน้ำ: มันนำความปิติและความเป็นชีวิตมาสู่จิตวิญญาณที่กระหายของคนผู้เร่ร่อนอยู่ในทะเลทรายฝ่ายจิตวิญญาณ

ในคับบาลาห์ แสงคือคุณสมบัติฝ่ายจิตวิญญาณ มันปรากฏในรูปแบบของ *เคเชด* ความเมตตา ซึ่งเหมือนน้ำที่ตอบสนองนักเดินทางในทะเลทราย

แสงไม่จำเป็นต้องหมายถึงไฟ ในระดับที่ลึกกว่า แสงคือการเคลื่อนไหวจากผู้ให้ไปยังผู้รับ การเคลื่อนไหวนั้นสามารถมีได้หลายรูปแบบ: น้ำที่ไหลลงมาจากเบื้องบน หรือเปลวไฟที่ลุกขึ้นจากเบื้องล่าง น้ำคือรูปแบบของแสงที่ส่งมาจากองค์ผู้สูงสุดมายังเรา มันเหมือนพร นำความอุดมสมบูรณ์มาสู่โลกของเรา

นี่คือเหตุผลที่คุณสมบัติของ *เคเชด* เป็นของวันแรกแห่งการทรงสร้าง *เคเชด* เป็น *เซฟิราห์* แรกในเจ็ดระดับที่ต่ำกว่า และมันสอดคล้องกับธาตุน้ำ—แสงฝ่ายจิตวิญญาณที่ไหลผ่านบรรพบุรุษของเรา อับราฮัม เนื่องจากแสงถูกสร้างขึ้นในวันแรก อับราฮัมจึงเป็นตัวแทนของ *เคเชด* ความเมตตาของวันแรกแห่งการทรงสร้าง

## วันที่สอง

ในวันที่สอง พระผู้สร้างทรงแยกน้ำเบื้องบนออกจากน้ำเบื้องล่าง ในการแยกนั้น ความตึงเครียดระหว่างน้ำฝ่ายจิตวิญญาณและน้ำฝ่ายวัตถุได้ถูกนำเข้ามาในการทรงสร้าง

อาณาจักรทางวัตถุมีแนวโน้มที่จะเป็นความไร้รูปและความโกลาหล สิ่งนี้ปรากฏภายในวิญญาณของสัตว์ คือ *เนเฟช* ในฐานะแรงดึงดูดไปสู่ความสุขทางกายมากกว่าวินัย นี่คือสิ่งที่น้ำเบื้องล่างเป็นตัวแทน

ในทางตรงกันข้าม น้ำเบื้องบนคือน้ำแห่งจิตวิญญาณ มันเป็นแหล่งที่มาของพรที่หลั่งลงมาสู่โลกของเรา เหมือนน้ำที่เทจากเบื้องบนลงเบื้องล่าง อย่างไรก็ตาม จิตวิญญาณและวัตถุไม่สามารถคืนดีกันได้ในทันที น้ำเบื้องล่างมีสิทธิ์เรียกร้องต่อกับน้ำเบื้องบน: แก่นแท้ของพวกมันเหมือนกัน ทั้งคู่คือน้ำ ทั้งคู่พกพาคุณสมบัติของ *เคเชด* แล้วทำไมน้ำเบื้องบนจึงควรเป็นของความศักดิ์สิทธิ์ในขณะที่น้ำเบื้องล่างยังคงอยู่ในโลกธรรมดา? น้ำเบื้องล่างทำอะไรถึงสมควรได้รับที่เช่นนั้น? และทำไม ในวันนี้ โทราห์จึงไม่ได้กล่าวว่าพระผู้สร้างทอดพระเนตรเห็นว่ามันดี?

ในคับบาลาห์ น้ำเบื้องบนถูกเรียกว่าเพศชายและน้ำเบื้องล่างถูกเรียกว่าเพศหญิง เพราะคุณสมบัติเพศชายคือการให้ และคุณสมบัติเพศหญิงคือการรับ นี่เป็นจริงทั้งในเมล็ดพันธุ์ที่ชาย

ให้แก่หญิง และในความปรารถนาของเขาที่จะจัดหาให้เธอ อย่างไรก็ตาม น้ำเบื้องล่างพบว่าตำแหน่งนี้ยากที่จะยอมรับ จากที่นั่นจึงเริ่มการต่อสู้ระหว่างฝ่ายจิตวิญญาณและฝ่ายวัตถุ

คำถามเหล่านี้นำไปสู่ข้อสรุปที่ลึกซึ้ง: แก่นแท้ของจิตวิญญาณและวัตถุคือสิ่งเดียวกัน และแก่นแท้นั้นคือ *เคเชด* ความเมตตา ความแตกต่างอยู่ที่ทิศทาง ในอาณาจักรฝ่ายจิตวิญญาณ *เคเชด* แสดงออกเป็นการให้; ในอาณาจักรทางวัตถุ มันแสดงออกเป็นการรับ

วันที่สองสอดคล้องกับ *เกวราห์* กำลัง ซึ่งเป็น *เซฟิราห์* ที่เกี่ยวข้องกับบรรพบุรุษของเรา อิซาค บุตรของอับราฮัม นักปราชญ์ถามว่า “ใครคือผู้มีกำลัง?” และตอบว่า “ผู้ที่พิชิตความโน้มเอียงของตนเอง” [3] อิซาคเอาชนะแม้กระทั่งสัญชาตญาณแห่งชีวิตด้วยตัวเอง และสามารถขึ้นไปถึง *กาน เอเดน* สวนเอเดน ซึ่งแก่นแท้ได้รับพรจากน้ำเบื้องบน

*เกวราห์* เชื่อมโยงกับข้อจำกัดและการจำกัด อิซาคถูกผูกไว้บนแท่นบูชาและไม่สามารถขยับได้ มันยังเชื่อมโยงกับไฟ เพราะเขาจะต้องถูกถวายเป็นเครื่องบูชา อย่างไรก็ตาม พระผู้สร้างทรงแทนที่อิซาคด้วยกวางตัวผู้ พระองค์ไม่ได้ต้องการเลือดของอิซาค แต่พระองค์ปรารถนาที่จะยกเขาไปสู่ระดับจิตวิญญาณที่สูงกว่า

เป็นที่น่าสังเกตที่พระผู้สร้างทรงแยกน้ำเบื้องบนออกจากน้ำเบื้องล่างด้วยคุณสมบัติของไฟ เนื่องจากไฟอยู่ตรงข้ามกับน้ำและมีพลังในการเปลี่ยนมันให้เป็นไอน้ำ

วิถีจากเบื้องล่างสู่เบื้องบนนั้นผ่านทาง *rakia* ซึ่งเป็นท้องฟ้าสวรรค์ที่แบ่งแยกระหว่างสิ่งฝ่ายวิญญาณกับสิ่งฝ่ายวัตถุ *Gan Eden* เป็นของอาณาจักรฝ่ายวิญญาณ ส่วนโลกของเราเป็นของฝ่ายวัตถุ โทราห์สอนเราว่าทางเข้าสู่ *Gan Eden* นั้นถูกเฝ้าโดย *keruvim* และดาบไฟที่หมุนวน เพราะยิตซัคได้เอาชนะสัญชาตญาณแห่งชีวิต เขาจึงไม่เกรงกลัวดาบไฟที่แบ่งแยกระหว่างโลกของเรากับ *Gan Eden* การผูกยิตซัคบนแท่นบูชานั้นเป็นสัญลักษณ์ของการแก้ไขน้ำเบื้องล่างและการที่มันลอยขึ้นสู่แหล่งน้ำเบื้องบน

ก่อนการประทานโทราห์ที่ภูเขาซีนาย อาณาจักรเบื้องล่างมิได้ลอยขึ้นสู่แหล่งที่สูงกว่า และแหล่งที่สูงกว่าก็มิได้ไหลลงสู่แหล่งที่ต่ำกว่า [4] อย่างไรก็ตาม ยิตซัคเป็นข้อยกเว้น เขาได้เปิดทางสู่สวรรค์ให้แก่เรา แต่การเสด็จขึ้นนั้นจะสมบูรณ์ได้ก็ต่อเมื่อโทราห์ได้ถูกประทานที่ภูเขาซีนาย นับตั้งแต่นั้นมา ด้วยการปฏิบัติตามบัญญัติ - *mitzvot* - เราจึงสามารถยกระดับจิตวิญญาณให้สูงขึ้นได้ ดังที่เราจะอธิบายต่อไป

[3] ปิรเคอิ อะโวต 4:1.

[4] ดูจาก เซโมท ราบาห์ 12:3: “ผู้อยู่อาศัยในโรมไม่สามารถลงไปยังซีเรียได้ และผู้อยู่อาศัยในซีเรียก็ไม่สามารถขึ้นไปยังโรมได้”

## วันที่สาม

ในวันที่สาม โลกได้ถูกสร้างขึ้น คำภาษาฮีบรู *eretz* เชื่อมโยงกับ *ratzon* ซึ่งหมายถึงความปรารถนา โลกคือความปรารถนาที่จะรับเมล็ดพันธุ์เพื่อให้พืชเจริญงอกและออกผล เมล็ดพันธุ์คือบัญญัติ, *mitzvah* ซึ่งต้องศึกษาอย่างรอบคอบและพิจารณาในรายละเอียด เช่นเดียวกับเปลือกนอกของเมล็ดที่แตกสลายในดินเพื่อให้เมล็ดสามารถเติบโตได้ เช่นเดียวกัน เมื่อเราศึกษาบัญญัติและเข้าใจรายละเอียดของมัน เรากำลังลอกเปลือกออกและปล่อยให้มันหยั่งรากในชีวิตของเราผ่านความปรารถนาที่จะเข้าใกล้พระผู้สร้าง

บัญญัติหนึ่งข้อเป็นการประสานระหว่างฝ่ายวิญญาณและฝ่ายวัตถุ มันช่วยให้สสารถูกยกขึ้นสู่ระดับจิตวิญญาณ มันคล้ายกับชายที่มอบเมล็ดพันธุ์ให้แก่หญิง ซึ่งจากนั้นเธอก็ได้นำชีวิตใหม่มาสู่โลก

เมื่อเราปฏิบัติตาม *mitzvah* เราจะได้รับผลผลิต ผลผลิตที่สูงสุดคือ *emet* หรือความจริง ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องบังเอิญที่ข้อพระคัมภีร์กล่าวว่า “ความจริงจะผลิบานจากแผ่นดิน”[5] นอกจากนี้ยังกล่าวว่า “องค์ผู้สูงสุดทรงวางรากฐานโลกด้วยปัญญา”[6] ซึ่งหมายความว่าปัญญาตั้งอยู่บนรากฐานของโลกเรา เมื่อบุคคลสังเกตระเบียบของโลกและปฏิบัติตามบัญญัติภายในนั้น บุคคลนั้นก็จะสามารถเข้าถึงความจริงได้

กล่าวอีกนัยหนึ่ง การปฏิบัติตาม *mitzvah* ทุกข้อควรนำเราไปสู่การตระหนักถึงความจริงนี้: พระผู้สร้างโลกคือองค์ผู้สูงสุด การตระหนักรู้นี้คือผลผลิตที่ทำให้พืชเจริญงอก เช่นเดียวกับที่องค์ผู้สูงสุดคือเหตุผลของการสร้างโลก

ผลของพืชมีเมล็ดพันธุ์ใหม่ และเมล็ดพันธุ์ใหม่นำมาซึ่งชีวิตใหม่ ผลแรกถูกนำมายังพระวิหารเพราะผลแรกเป็นสัญลักษณ์ของเหตุแห่งเหตุ และเหตุแห่งเหตุคือองค์ผู้สูงสุด พระองค์ทรงสร้างโลกของเรา และการนำผลแรกมายังพระวิหารเป็นการแสดงออกถึงการยอมรับความจริงนั้น ผ่าน *mitzvah* เราได้มาหยั่งรู้ถึงพระผู้สร้าง ผู้ซึ่งประทานพลังให้เมล็ดพันธุ์ในการให้กำเนิดชีวิต และประทานพลังให้เราในการเข้าใจว่าทุกสิ่งในโลกมาจากพระองค์และปรารถนาที่จะกลับคืนสู่พระองค์

วันที่สามเชื่อมโยงกับ *tiferet* หรือความงาม เมื่อเรามองดูสวนที่ประกอบด้วย *mitzvot* ที่ได้ถูกปฏิบัติตาม เราจะเริ่มสัมผัสถึงความงามของ *Gan Eden* หรือสวนเอเดน เพราะใจกลางของมัน

[5] เทฮิลลิม 85:2.

[6] เทฮิลลิม 3:19. แหล่งที่มาดั้งเดิมอ้างถึงดังนี้.

คือต้นไม้แห่งชีวิต ซึ่งเป็นชื่อเชิงเปรียบเทียบสำหรับโทราห์ “นางเป็นต้นไม้แห่งชีวิตสำหรับผู้ที่ยึดมั่นในนาง และผู้ที่ค้ำจุนนางก็จะมีความสุข”[7] กล่าวโดยชโลโม ฮาเมเลคแห่งโทราห์ เราทำได้เพียงสงสัยว่าต้นไม้แห่งชีวิตเป็นต้นไม้ชนิดใด แต่เรารู้ว่าโทราห์ประกอบด้วยบัญญัติ 613 ข้อ ซึ่งสอดคล้องกับจำนวนเมล็ดในทับทิมตามธรรมเนียม

ปราชญ์ได้สอนว่า “โลกตั้งอยู่บนสามสิ่ง: การศึกษาโทราห์, การรับใช้พระผู้เป็นเจ้า, และการทำความดี”[8] การทำความดีเป็นตัวแทนของมะกอก[9] ซึ่งให้ทั้งน้ำมันมะกอก น้ำมันเช่นเดียวกับน้ำมันจะไหลลงสู่ระดับที่ต่ำกว่าเพื่อให้สามารถลอยขึ้นสู่ระดับที่สูงกว่าผ่านไส้เทียนได้ การทำความดีไปถึงระดับการดำรงอยู่ที่ต่ำที่สุดและช่วยให้ความเป็นวัตถุสามารถลอยขึ้นสู่จิตวิญญาณได้ สิ่งนี้เป็นสัญลักษณ์ด้วยเปลวไฟของตะเกียงน้ำมันที่ลอยสูงขึ้น

การรับใช้พระผู้เป็นเจ้าเป็นตัวแทนของเถาองุ่น[10] ซึ่งทำไวน์ ไวน์ช่วยยกระดับจิตวิญญาณให้สูงขึ้น ตามที่ปรากฏในโซฮาร์ ไวน์ของพวกรูปเคารพนั้นไม่เหมือนไวน์ของอิสราเอล: ไวน์ของพวกเขายกระดับจิตวิญญาณขึ้นแล้วก็พาให้มันลดลงอีก[11] ไวน์ของอิสราเอลเป็นสัญลักษณ์ของการรับใช้ที่ยกระดับจิตวิญญาณให้สูงกว่าวัตถุ มันเหมือนกับ *rakia* ซึ่งเป็นท้องฟ้าที่แบ่งแยกระหว่างแหล่งน้ำเบื้องบนกับแหล่งน้ำเบื้องล่าง ด้วยเหตุนี้ไวน์จึงถูกใช้ในพิธี *kiddush* หรือการทำให้วันสะบาโตบริสุทธิ์: ไวน์มีคุณสมบัติในการทำให้บริสุทธิ์ ซึ่งหมายถึงการแยกออก

การปฏิบัติตามบัญญัติของโทราห์เป็นตัวแทนของทับทิม เพราะปราชญ์กล่าวว่าทับทิมมีเมล็ด 613 เมล็ด ซึ่งสอดคล้องกับบัญญัติ 613 ข้อของโทราห์ กระบวนการศึกษาโทราห์โดยรวมเป็นตัวแทนของขนมปัง ในการอบขนมปัง คนจะต้องดำเนินการตามกระบวนการที่ยาวนาน ตั้งแต่การไถดินและการหว่านเมล็ดไปจนถึงการอบขนมปังที่เสร็จสมบูรณ์ ขนมปังที่เสร็จสมบูรณ์เป็นตัวแทนของระดับความเข้าใจของเราเกี่ยวกับโทราห์ปากเปล่า

การทำความดีคือมะกอก ซึ่งเป็นเส้นทางด้านขวา การรับใช้พระผู้เป็นเจ้าคือเถาองุ่น ซึ่งเป็นเส้นทางด้านซ้าย การศึกษาโทราห์คือขนมปัง ซึ่งเป็นเส้นทางตรงกลาง ซึ่งรวมทั้งด้านขวาและ

---

[7]มิชปิล 3:18.

[8]ปิรเคอิ อะโวต 1:2.

[9]ดูจาก เทฮิลลิม 128:3: “บุตรชายของท่านเปรียบเสมือนกิ่งมะกอกรอบโต๊ะของท่าน” เบเรชิต ราบาห์ 30:6 สอนว่าลูกหลานของบุคคลอาจเป็นลูกแท้หรือการทำความดี ดังนั้นจึงตามมาด้วยความเชื่อมโยงระหว่างมะกอกกับการทำความดี คำว่า “รอบ” ยังชี้ให้เห็นถึงการกระทำที่มุ่งไปยังโลกโดยรอบ ซึ่งแสดงออกผ่านการทำความดี

[10]ดู ปฐมกาล (Tehillim) 128:3: “ภรรยาของท่านเปรียบเหมือนเถาองุ่นที่ออกผลในห้องส่วนตัวของบ้านท่าน” สุภาษิต (Mishlei) 31:10-31 บรรยายถึงการรับใช้ของภรรยาผู้ชอบธรรม คำว่า “บ้าน” ยังชี้ไปยังพระวิหาร และ “ห้องส่วนตัว” ชี้ถึงการกระทำที่มุ่งไปยังพระผู้สร้าง ดังนั้น เถาองุ่นจึงเป็นสัญลักษณ์ของการรับใช้

[11]บาอัล ฮาซูลาม, บทนำสู่โลกแห่งโซฮาร์

ด้านซ้ายไว้ด้วยกัน สิ่งเหล่านี้คือสามเส้นแห่งความศักดิ์สิทธิ์ที่โลกตั้งอยู่ นี่คือสิ่งที่ปราชญ์หมายถึงเมื่อกล่าวว่าโลกตั้งอยู่บนโทราห์ การรับใช้ และการทำความดี

บรรพบุรุษของเรายาโคบ บุตรของยิตซัค เป็นตัวแทนของ *tiferet* หรือความงาม ดังนั้นจึงเป็นของวันที่สามของการสร้างพระองค์ ท่านคือเมล็ดพันธุ์ของชนชาติยิว ซึ่งมีความงามทั้งในแก่นแท้ทางจิตวิญญาณภายในและการแสดงออกภายนอกในโลก ต้นไม้แห่งชีวิตเชื่อมโยงกับชนชาติอิสราเอล ผู้สืบเชื้อสายมาจากอับราฮัม ยิตซัค และยาโคบ—บรรพบุรุษผู้เผยให้เห็นสามเส้นแห่งความศักดิ์สิทธิ์

เมื่อชนชาติยิวรับโทราห์ที่ภูเขาซีนาย พวกเขากล่าวว่า “เราจะทำและเราจะเข้าใจ”[12] นี่หมายความว่าโทราห์แสดงออกผ่าน *mitzvot* ด้วยการปฏิบัติตามบัญญัติเหล่านี้ เราเข้าใกล้ความเข้าใจที่ว่าพระผู้สร้างคือเหตุของทุกสิ่งที่ดำรงอยู่ ความเข้าใจนั้นคือ *emet* หรือความจริง

## วันที่สี่

ในวันที่สี่แห่งการทรงสร้าง พระผู้สร้างได้สร้างดวงประทีปใหญ่ ดวงประทีปเล็ก และดวงดาว มิดราชสอนว่าดวงประทีปใหญ่หมายถึงพระวิหารแห่งแรก และดวงประทีปเล็กหมายถึงพระวิหารแห่งที่สอง[13] ตามคับบาลาห์ ดวงอาทิตย์และดวงจันทร์เป็นตัวแทนของโทราห์ลายลักษณ์อักษรและโทราห์ปากเปล่า โทราห์ปากเปล่า เช่นเดียวกับดวงจันทร์ ไม่มีแสงสว่างในตัวเอง แต่สะท้อนแสงจากโทราห์ลายลักษณ์อักษร ดังนั้นจึงเหมาะสมที่ดวงอาทิตย์จะเป็นสัญลักษณ์ของพระวิหารแห่งแรก และดวงจันทร์เป็นสัญลักษณ์ของพระวิหารแห่งที่สอง เพราะพระวิหารแห่งที่สองได้สะท้อนความยิ่งใหญ่ในอดีตของพระวิหารแห่งแรก

เลขสี่ยังชี้ให้เห็นถึงโครงสร้างเชิงพื้นที่ของพระวิหาร ซึ่งมีทางเข้าสามทางในแต่ละทิศทางทั้งสี่ สิ่งนี้สอดคล้องกับกลุ่มดาวสิบสองราศี หรือ *mazalot* ซึ่งเป็นช่องทางที่พลังศักดิ์สิทธิ์สถิตลงมายังโลกของเรา กลุ่มดาวแต่ละกลุ่มสอดคล้องกับเผ่าหนึ่งในอิสราเอล ซึ่งหมายถึงวิถีแห่งการรับใช้พระผู้สร้างที่แตกต่างกัน ดังนั้นพระวิหารจึงเป็นตัวแทนของแหล่งกำเนิดทางจิตวิญญาณของจักรวาล และวิถีทั้งสิบสองที่พระผู้สร้างจะสามารถเป็นที่รู้จักได้

ในพระวิหารของพระวิหาร ทางทิศใต้ มีเชิงเทียนเมโนราห์ที่มีเจ็ดถ้วย แต่ละถ้วยหมายถึงวันทั้งเจ็ดแห่งการทรงสร้าง ถ้วยตรงกลางซึ่งแสงจากอีกหกถ้วยถูกชี้ไป[14] เป็นสัญลักษณ์ของวันที่สี่

[12]ตามตัวอักษร: “เราจะทำและเราจะได้ยิน”

[13]เบเรชิต รับบาห์ 6:3

[14]เมนาโชต 86ข.

ซึ่งเป็นวันที่องค์ผู้สูงสุดทรงสร้างดวงประทีปใหญ่และเล็กและดวงดาว ด้วยวิธีนี้ เมโนราห์จึงชี้ไปยังพระวิหารแห่งที่สาม ดังที่จะอธิบายต่อไป

ตรงกลางพระวิหารมีแท่นบูชาทองคำ ซึ่งมีการถวายเครื่องหอมผสมจากเครื่องหอมสิบเอ็ดชนิด การผสมนี้เป็นสัญลักษณ์ของวันในรอบปีสุริยะ เนื่องจากกล่าวว่า “ส่วนผสมหนัก 368 มาเนห์: 365 ซึ่งสอดคล้องกับวันในรอบปีสุริยะ โดยมีมาเนห์หนึ่งมาเนห์สำหรับแต่ละวัน... และมาเนห์เพิ่มเติมอีกสามมาเนห์... ในวันคิปปูร์”[15] ดังนั้นแท่นบูชาทองคำจึงเชื่อมโยงกับวัฏจักรสุริยะ

ทางทิศเหนือของพระวิหารมีโต๊ะทองคำ ซึ่งวางขนมปังไร้เชื้อสิบสองก้อน เนื่องจากขนมปังเป็นสัญลักษณ์ของโทราห์ปากเปล่า[16] ซึ่งสอดคล้องกับ *malchut* จึงเกี่ยวข้องกับดวงประทีปเล็ก คือ ดวงจันทร์ เลขสิบสองสอดคล้องกับเดือนจันทรคติสิบสองเดือน ดังนั้นโต๊ะทองคำของพระวิหารจึงเชื่อมโยงกับวัฏจักรจันทรคติ

พระวิหารแห่งแรกเป็นสัญลักษณ์โดยแท่นบูชาทองคำ เพราะเชื่อมโยงกับวัฏจักรสุริยะ พระวิหารแห่งที่สองเป็นสัญลักษณ์โดยโต๊ะทองคำ เพราะเชื่อมโยงกับวัฏจักรจันทรคติ เมโนราห์รวมทั้งสองเข้าด้วยกัน ถ้วยตรงกลางของมันชี้ไปยังวันที่สี่แห่งการทรงสร้าง วันแห่งดวงประทีปใหญ่และเล็ก นั่นคือพระวิหารแห่งแรกและพระวิหารแห่งที่สอง เนื่องจากพระวิหารแห่งที่สามรวมองค์ประกอบของทั้งพระวิหารแห่งแรกและพระวิหารแห่งที่สอง เมโนราห์ในพระวิหารจึงเป็นสัญลักษณ์ของพระวิหารแห่งที่สาม

พระวิหารคือสถานที่ที่พื้นที่ เวลา และจิตวิญญาณมาบรรจบกัน: พื้นที่ในสี่ทิศทางและทางเข้าสิบสองทาง คือ *mazalot*; เวลาในวัฏจักรรายสัปดาห์ วัฏจักรสุริยะ และวัฏจักรจันทรคติ; และจิตวิญญาณในบุคคลของปุโรหิตใหญ่

ตามโซฮาร์ อักษรย่อ *ashan* หมายถึงควัน และเกิดจาก *olam* (โลก), *shanah* (ปี) และ *nefesh* (วิญญาณ) สิ่งเหล่านี้สอดคล้องกับสถานที่เฉพาะในโลก นั่นคือภูเขาพระวิหารและที่บริสุทธิ์ที่สุด วันเฉพาะในปี นั่นคือวันคิปปูร์ วันที่สิบของเดือนทิชรีย และวิญญาณเฉพาะ นั่นคือ *Kohen Gadol* ปุโรหิตใหญ่ จากเผ่าเลวี[17]

ในวันคิปปูร์ วันแห่งการไถ่บาป ปุโรหิตใหญ่ได้นำควัน - *ashan* - ของเครื่องหอมเข้าไปในที่บริสุทธิ์ที่สุด และเปล่งพระนามสี่อักษรของพระผู้สร้าง โดยรวมตัวอักษรเหล่านั้นเข้าด้วยกัน

[15]เคริโตก 1:1; เคริโตก 6ก-ข; เยรูซาเล็ม ทัลมุด, โยมา 4:5.

[16]ลิคคูเทอิ ชิโชต, เล่ม 21, ปาราชาต์ เบชาลาช II.

[17]จากห้วงลึก, อาริเอห์ มันเดลบาม, อ้างอิงจากคำสอนของราฟ โมเช่ ชาปิโร.

ด้วยการกระทำนี้ ท่านได้ไถ่บาปให้แก่ประชากรอิสราเอลต่อหน้าองค์ผู้สูงสุด พระนามสี่อักษรนั้นสอดคล้องกับธาตุสี่ประการดั้งเดิม นั่นคือไฟ อากาศ น้ำ และดิน ซึ่งเป็นสิ่งที่จักรวาลก่อตัวขึ้น ทิศทั้งสี่ก็สอดคล้องกับธาตุเหล่านี้เช่นกัน: ทิศใต้คือน้ำ ทิศเหนือคือไฟ ทิศตะวันออกคืออากาศ และทิศตะวันตกคือดิน ทิศใต้อยู่ทางขวา ทิศเหนืออยู่ทางซ้าย ทิศตะวันออกอยู่ด้านบน และทิศตะวันตกอยู่ด้านล่าง โลกของเรายังมีสี่มิติ: สามมิติของพื้นที่และหนึ่งมิติของเวลา เป็นที่ทราบกันว่าบัลลังก์ขององค์ผู้สูงสุดมีที่รองรับสี่จุด

ในดินแดนอิสราเอล ผลไม้จากต้นไม้ถูกนำมายังพระวิหารในปีที่สี่หลังจากการปลูก สิ่งนี้สอดคล้องกับวันที่สี่แห่งการทรงสร้าง วันที่ดวงประทีปถูกสร้างขึ้นเพื่อกำหนดเทศกาลและวันประชุมในพระวิหาร ผลไม้ที่เติบโตในช่วงสามปีแรกเป็นของ *klipah* ซึ่งเป็นสสาร และดังนั้นจึงไม่สามารถรับประทานได้: “เมื่อท่านเข้าสู่แผ่นดินและปลูกต้นไม้ผลใดๆ ผลของมันจะเป็น *orlah* - ยังไม่ถูกขลิบ - สำหรับท่านเป็นเวลาสามปี ท่านจะไม่ได้กินมัน”[18]

วันที่สี่แห่งการทรงสร้างสอดคล้องกับ *netzach* คือนิรันดร์ เพราะองค์ผู้สูงสุดทรงเป็นนิรันดร์ในขณะที่สสารนั้นเป็นเพียงชั่วคราว คุณสมบัตินี้สอดคล้องกับโมเสส ผู้ซึ่งถือศีลอดเป็นเวลาสี่สิบวัน - สิบเท่าของสี่ - และด้วยวิธีนั้นก็ได้เอาชนะสสาร เขาได้กลายเป็นเหมือนทูตสวรรค์ สามารถได้ยินโทราห์จากปากขององค์ผู้สูงสุดและนำมันลงมาจากสวรรค์สู่โลก บนโลก ประชาชนได้รับคำสั่งให้สร้างพระวิหารแบบเคลื่อนที่ คือ มิชกัน ปัจจุบันโบสถ์ยิวทำหน้าที่แทนพระวิหาร และ *tefillah* หรือการสวดภาวนา ทำหน้าที่แทนการประกอบพิธีในพระวิหาร

โครงสร้างของพระวิหารเอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งผ่านเมโนราห์ ตลอดจนข้อความอื่น ๆ ในโทราห์ ชี้ให้เห็นว่าในอนาคตพระวิหารแห่งที่สามจะถูกสร้างขึ้น และพวก *kohanim* และเลวีจะรับใช้ที่นั่น

## วันที่ห้า

ในวันที่ห้า องค์ผู้สูงสุดทรงสร้างปลาและนก ตามมิดราช วันนี้สอดคล้องกับช่วงเวลาแห่งการพลัดถิ่น จากสิ่งนี้เราสามารถเรียนรู้ได้ว่าชาวยิวควรใช้ชีวิตอย่างไรในการพลัดถิ่น เพราะปลาที่ถูกสร้างในวันที่ห้าเป็นสัญลักษณ์ของลูกหลานของโยเซฟจำนวนมากในอียิปต์ ดังที่สะท้อนในการอวยพรของยาโคบต่อบุตรชายของโยเซฟ คือ เอฟราอิมและมนาเสห์[19]

[18]วายิครา 19:23-25.

[19]ราชี อน เบเรชิต 48:16.

โทราห์ระบุปลาที่กินได้ตามกฎของโคเชอร์ด้วยเครื่องหมายสองอย่าง: ครีบและเกล็ด ครีบช่วยให้ปลาว่ายทวนกระแสน้ำ ในขณะที่เกล็ดช่วยป้องกันมันจากผู้ล่า สิ่งเหล่านี้คือคุณสมบัติสองประการของโยเซฟในอียิปต์ เขาเคลื่อนที่ไปยังแหล่งกำเนิดของพรทั้งปวงแม้จะถูกรายล้อมด้วยการพลัดถิ่น เขาตีความความฝันเพื่อสิ่งที่ดีและเปลี่ยนเหตุการณ์ให้ทวนกระแสแห่งโชคชะตา “เกล็ด” ของเขายังได้ปกป้องเขาจาก “สัตว์ร้ายผู้ล่า” คือภรรยาของโปทิฟาร์: โยเซฟได้เห็นใบหน้าของบิดาของเขา อิสราเอล และภาพนิมิตนั้นได้ช่วยเขาให้รอดพ้นจากสิ่งล่อใจ ด้วยวิธีนี้เขาจึงรักษา *brit* คือพันธสัญญาต่อองค์ผู้สูงสุด[20]

วันที่ห้าเป็นสัญลักษณ์ของการก้าวข้ามสสาร โยเซฟมีความสามารถนี้เพราะเขาใกล้ชิดกับพระผู้สร้างและไม่ถูกกลืนกินด้วยความยากลำบากและการล่อลวงของชีวิตในอียิปต์ แม้แต่ในคุกของอียิปต์ และต่อมาเมื่อเป็นผู้ปกครองแห่งอียิปต์ โยเซฟก็ยังคงภักดีต่อพระผู้สร้าง

การเนรเทศในอียิปต์สิ้นสุดลงด้วยการปรากฏของคำพยากรณ์ในระดับของโมเสส คำพยากรณ์เปรียบเสมือนนก: มันเชื่อมต่อระหว่างน้ำเบื้องบนและน้ำเบื้องล่าง ซึ่งระหว่างนั้นมี *เครูวิม* (keruvim) ซึ่งตัวมันเองก็มีลักษณะคล้ายนก

ในขณะที่ชนชาติยิวอยู่ในถิ่นทุรกันดาร คำพยากรณ์ได้พักอยู่กับชาวยิวเกือบทุกคน โทราห์บอกเป็นนัยว่าคำพยากรณ์สอดคล้องกับนก เพราะเรื่องราวของบรรดาผู้เผยพระวจนะและเรื่องราวของนกกระจอกเทศปรากฏอยู่เคียงข้างกันในโทราห์[21] คำว่า *ทอร์* (tor) หรือนกเขาตัวเล็ก เริ่มต้นด้วยอักษรเดียวกับโทราห์ ซึ่งคือคำสอนที่ได้รับผ่านคำพยากรณ์ในระดับของโมเสส คำพยากรณ์ของโมเสสเป็นระดับสูงสุดของคำพยากรณ์ เพราะเขาได้กลายเป็นเหมือนทูตสวรรค์เพื่อนำโทราห์ลงมาจากสวรรค์

เครื่องหมายอย่างหนึ่งของนกที่กินได้ตามธรรมเนียม (kosher bird) คือมันไม่ใช่สัตว์นักล่าและไม่กินซากศพ คำพยากรณ์มาจากผู้มีชีวิต ไม่ใช่จากผู้ตาย กล่าวอีกนัยหนึ่ง คำพยากรณ์เป็นของคนชอบธรรม ซึ่งถูกเรียกว่ามีชีวิตแม้หลังความตาย แตกต่างจากคนชั่วที่ถูกเรียกว่าตายแม้ในขณะที่ยังมีชีวิต คำพยากรณ์ต้องมาจากคนชอบธรรม หากมันมาจากคนชั่ว มันจะคล้ายกับทะเลแห่งความปรารถนาที่ตายแล้ว ดังนั้น คำพยากรณ์จึงมาจากสวรรค์ ซึ่งเป็นที่ที่พบน้ำเบื้องบน

ผู้เผยพระวจนะไม่ได้มาเพื่อยึดครองดังเช่นนกนักล่า แต่มาเพื่อปลดปล่อย[22] ผู้เผยพระวจนะมาเพื่อสถาปนา *ชาลอม* (shalom) หรือสันติภาพ ระหว่างชนชาติยิวและองค์ผู้สูงสุด นี่คือ

[20]ราชี อน เบเรชิต 39:14.

[21]เบมีดบาร์ 11:4-34.

[22]ดู เบเรชิต รับบาห์ 5, ที่ซึ่งนกเกี่ยวข้องกับอิสรภาพ.

คุณสมบัติของอาโรน ซึ่งเป็นตัวแทนของ *โฮด* (hod) ซึ่งเป็น *เซฟิราห์* (sefirah) ที่สอดคล้องกับวันที่ห้าของการสร้าง *โฮด* หมายถึงพระสิริ ความสง่างาม และการยอมรับ เพราะผ่านสันติภาพ พระสิริและความสง่างามของพระผู้สร้างจะปรากฏในโลก *โอลาม* (olam) อาโรนอุทิศกำลังทั้งหมดของเขาเพื่อสร้างสันติภาพระหว่างองค์ผู้สูงสุดกับชนชาติยิว และยังรวมถึงภายในหมู่ชนชาติยิวด้วย

นกยังเป็นสัญลักษณ์ของทูตสวรรค์ที่นำคำอธิษฐานของเราไปยังองค์ผู้สูงสุด สิ่งนี้คล้ายกับพิธีในพระวิหารและชี้ไปยังอาโรน ปุโรหิตชั้นสูง ซึ่งสอดคล้องกับ *เซฟิราห์* ที่ห้า คือ *โฮด* และดังนั้นจึงสอดคล้องกับวันที่ห้าของการสร้าง

## วันที่หก

วันชิงสร้างวันที่หกเป็นสัญลักษณ์ของความรู้ที่ได้รับผ่านการทำความเข้าใจโทราห์ในหกวิถี ซึ่งสอดคล้องกับหกวันแห่งการสร้าง เป็นที่ทราบกันในหมู่ของอาริซาล (Arizal) ว่าตลอดสัปดาห์ ท่านได้ศึกษาโทราห์ด้วยหกวิธีที่แตกต่างกัน

ในวันชิงสร้างวันที่หก พระผู้สร้างได้สร้างสัตว์และมนุษย์ คืออาดัม ตามที่ปรากฏในโซฮาร์ (Zohar) สัตว์เป็นสัญลักษณ์ของคุณสมบัติทางจิตวิญญาณเฉพาะอย่าง และอาดัมได้ตั้งชื่อให้พวกมันโดยการหยั่งรู้แก่นแท้ของพวกมัน[23] ดังนั้น วันที่หกจึงชี้ให้เห็นถึงการค้นพบคุณสมบัติทางจิตวิญญาณที่ซ่อนอยู่ภายในโลกรอบตัวเรา

โทราห์ให้เครื่องหมายสองอย่างสำหรับสัตว์ที่กินได้ (kosher) คือ เครื่องหมายภายนอก คือกีบที่แยกออก และเครื่องหมายภายใน คือการเคี้ยวเอื้อง เครื่องหมายเหล่านี้สอนเราถึงมาตรฐานของศาสตร์ทางจิตวิญญาณที่เราใช้ในการรับรู้คุณสมบัติทางจิตวิญญาณที่เฉพาะเจาะจง

เครื่องหมายแรก คือกีบที่แยกออก สอดคล้องกับสองเส้น คือเส้นขวา คือ *חסדים* (chasadim) และเส้นซ้าย คือ *חכמה* (chochmah) ขณะที่พวกมันส่องไปยัง *מלכות* (malchut) เนื่องจากกีบเป็นสัญลักษณ์ของ *ספירה* (sefirah) แห่ง *מלכות* การเข้าใจสองเส้นนี้สอนให้เราแยกแยะความดีจากความชั่ว และความจริงจากความเท็จ กีบที่แยกออกยังเป็นสัญลักษณ์ของบัญญัติสองประเภท คือ บัญญัติเชิงบวก คือ “จงทำ” และบัญญัติเชิงลบ คือ “อย่าทำ” พวกมันสอนศีลธรรมในระดับที่สามารถแสดงออกได้เป็น *הלכה* (halachah) คือกฎหมายที่ผูกพันในโลกนี้ เพราะ *מלכות* เป็นตัวแทนของการปกครองและอำนาจ

[23]โซฮาร์, เบเรชิต 35ข.

ดังนั้น กีบที่แยกออกจึงเป็นตัวแทนของความคิดเชิงตรรกะ ความสามารถในการแยกแยะความจริงจากความเท็จ ขอบเขตเชิงปฏิบัติของกีบที่แยกออกคือกฎหมายยิว คือ *הלכה* (halachah) ซึ่งโอบรับทุกส่วนของชีวิตมนุษย์

เครื่องหมายที่สองคือการเคี้ยวเอื้อง สัตว์เคี้ยวเอื้องจะเคี้ยวและย่อยอาหารของมันถึงสองครั้ง มันกินฟาง ซึ่งเป็นเศษที่เหลือหลังจากที่เมล็ดธัญพืชถูกแยกออกจากรวง ฟางเป็นตัวแทนของ *קליפה* (klipah) หรือเปลือกนอก ซึ่งสัตว์ต้องย่อยถึงสองครั้งเพื่อดูดซึม เมื่อเราศึกษาทัลมุด (Talmud) เราจะตรวจสอบแง่มุมภายนอกของกฎหมายในทุกรายละเอียด สิ่งนี้ช่วยให้เราเข้าถึงแก่นแท้ทางจิตวิญญาณของกฎหมายได้ เพราะจุดประสงค์หลักของ *הלכה* (halachah) ที่ระบุไว้ในทัลมุดคือการสอนกฎหมายทางจิตวิญญาณผ่านกฎหมายของโลกเรา แก่นแท้ของกฎหมายทางจิตวิญญาณเหล่านั้นได้รับการอธิบายไว้ในงานเขียนของคับบาลาห์ (Kabbalah) และชาสิดุต (Chasidut)

ระดับสี่ของโทราห์ ได้แก่ *peshat*, *remez*, *derash*, และ *sod* ก่อเป็นอักษรย่อ *PaRDeS* ซึ่งหมายถึงสวนหรือสวรรค์[24] แต่ละระดับมีเครื่องหมายภายนอกของความเคร่งครัดทางศาสนา (kashrut) คือการมีอยู่ของ *halachah* ซึ่งใช้ตรรกะเพื่อแยกแยะความจริงออกจากความเท็จ แต่ละระดับยังมีเครื่องหมายภายในด้วย นั่นคือความหมายสองชั้น ชั้นหนึ่งเป็นทางวัตถุและอีกชั้นเป็นทางจิตวิญญาณ

ตามที่ปรากฏในโซฮาร์ (Zohar) เครื่องหมายภายในของความเคร่งครัดทางศาสนาสอนถึงความจำเป็นที่จะต้องคิดให้รอบคอบก่อนการพูด ปราชญ์แห่งโทราห์ได้ถ่ายทอดความจริงที่ใช้ได้ในสองระดับพร้อมกัน นั่นคือระดับจิตวิญญาณและระดับวัตถุ ความจริงเหล่านี้ยังมีสถานะเป็นกฎหมายและตั้งอยู่บนการแยกแยะความดีออกจากความชั่ว ดังนั้นมันจึงมีเครื่องหมายแห่งความบริสุทธิ์ทั้งสองอย่างและจึงเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์ (kosher) คือเหมาะสมที่จะเข้าใจได้

กีบที่ไม่ได้แยก หรือแยกไม่สมบูรณ์ สอดคล้องกับรูปเคารพในรูปแบบบริสุทธิ์หรือในรูปแบบใดรูปแบบหนึ่ง กีบที่ไม่ได้แยกบ่งชี้ถึงสิ่งที่ไม่อาจเข้าใจได้ด้วยเหตุผล และดังนั้นจึงเป็นของธรรมเนียมของเจ็ดสิบประชาชาติ ซึ่งรากเหง้าอยู่ในรูปเคารพ

อย่างไรก็ตาม สัตว์อาจจะดูภายนอกว่าบริสุทธิ์ แต่ภายในกลับไม่บริสุทธิ์ หมู่นับเป็นตัวอย่างคลาสสิก จากการเปรียบเทียบนี้เราอาจกล่าวได้ว่าวิทยาศาสตร์ยุโรปนั้นภายนอกดูบริสุทธิ์: พวกมัน

[24]ปาร์เดส หมายถึงสวนผลไม้หรือสวรรค์; เปชาต คือความหมายตามตัวอักษร, เรเมซ คือการอ้างถึง, เดราช คือการตีความ, และ โซด คือความหมายลับ.

มีตรรกะและศึกษาตามกฎของธรรมชาติ แต่ภายในพวกมันกลับไม่บริสุทธิ์เมื่อพวกมันไม่ได้นำพาคนไปสู่แก่นแท้ทางจิตวิญญาณของโครงสร้างโลก วิทยาศาสตร์เช่นนี้คล้ายกับสัตว์ที่มีกีบแยกแล้วแต่ไม่เคี้ยวเอื้อง มีสัตว์เพียงชนิดเดียวที่มีลักษณะเช่นนี้—บริสุทธิ์ด้วยเครื่องหมายภายนอกแต่ไม่บริสุทธิ์ด้วยเครื่องหมายภายใน—และสัตว์ชนิดนั้นก็คือหมู

หมูมีความเกี่ยวข้องกับเอโดม[25] ประชาชาติที่โรมสืบเชื้อสายมา ตามปราชญ์แห่งทัลมุด (Talmud) ในยุคของมาชิอาห์ (Mashiach) หมูจะกลายเป็นสิ่งที่บริสุทธิ์[26] เครื่องหมายภายในแห่งความไม่บริสุทธิ์ของมันจะหายไป เพราะมันจะกินอาหารแบบ 'มังสวิรัติ' จะไม่มีความชั่วร้ายและการปนเปื้อนทางวัตถุใด ๆ ใน *Olam HaBa* โลกอนาคตที่สูงกว่า

ดังนั้น ในโลกอนาคต เมื่อมาชิอาห์มาถึง วิทยาศาสตร์เช่นคณิตศาสตร์ ฟิสิกส์ เคมี และชีววิทยาจะสอนเรา *derech eretz*: ภูมิปัญญาของโลกนี้ ซึ่งเราจะสามารถเข้าใจแก่นแท้ของโลกทางจิตวิญญาณได้ สิ่งนี้จะเกิดขึ้นเพราะโลกวัตถุของเราจะยกระดับขึ้นสู่ระดับจิตวิญญาณและแผ่รังสีแห่งพระผู้เป็นเจ้า

ข้อคิดที่น่าสนใจปรากฏขึ้นหากเราทดสอบหีบพันธสัญญาด้วยหลัก 'ความบริสุทธิ์ตามกฎหมาย' (kashrut) หีบตั้งอยู่ทางด้านตะวันตกของที่บริสุทธิ์ที่สุดในพระวิหาร มันเป็นกล่องที่มีฝาครอบและจากฝานั้นมีเทวทูตปีก *เครูบ* (keruvim) ปรากฏขึ้น เมื่อชนชาติยิวปฏิบัติตามบัญญัติ เทวทูต *เครูบ* จะหันหน้าเข้าหากัน มิฉะนั้น พวกมันจะหันออกจากกัน[27] ภายในหีบมีแผ่นจารึกสิบประการสองแผ่น แผ่นจารึกด้านขวามีบัญญัติระหว่างบุคคลกับพระผู้สร้าง ส่วนแผ่นจารึกด้านซ้ายมีบัญญัติระหว่างบุคคลกับบุคคลอื่น

กีบที่แยกออก ซึ่งเป็นเครื่องหมายภายนอกของความบริสุทธิ์ตามกฎหมาย ถูกเป็นสัญลักษณ์โดยเทวทูต *เครูบ* สององค์ที่รวมกันเป็นหนึ่งเดียวกับฝาครอบของหีบ เทวทูต *เครูบ* เป็นตัวแทนของจิตวิญญาณและวัตถุ สิ่งที่อยู่เบื้องบนและสิ่งที่อยู่เบื้องล่าง เนื่องจากเทวทูต *เครูบ* เป็นหนึ่งเดียวกับฝาครอบ เราจึงเข้าใจได้ว่าจิตวิญญาณและวัตถุมีธรรมชาติร่วมกัน เพราะทั้งสองถูกสร้างโดยพระผู้สร้าง แม้ว่าทั้งสองจะแยกจากกันก็ตาม เมื่อเทวทูต *เครูบ* องค์หนึ่งหันหน้าเข้าหาอีกองค์หนึ่ง หมายความว่าชนชาติยิวกำลังปฏิบัติตามบัญญัติ และวิถีจากเบื้องล่างสู่เบื้องบนได้เปิดออก: วัตถุกำลังมองไปยังจิตวิญญาณ

[25]เบเรชิต รับบาห์ 65:1.

[26]คูลลิน 109ข.

[27]โยมา 54ก.

เครื่องหมายภายในของความบริสุทธิ์ตามกฎหมายเป็นของแผ่นจารึกพันธสัญญา แผ่นจารึกด้านขวาตรงกับบัญญัติระหว่างบุคคลกับพระผู้สร้าง ในขณะที่ด้านซ้ายตรงกับบัญญัติระหว่างผู้คน ดังนั้น บัญญัติสิบประการจึงเกี่ยวข้องทั้งกับจิตวิญญาณและวัตถุ ยิ่งไปกว่านั้น บัญญัติแต่ละข้อบนแผ่นจารึกด้านขวายังเชื่อมโยงกับบัญญัติที่สอดคล้องกันบนแผ่นจารึกด้านซ้าย สิ่งนี้ชี้ให้เห็นถึงเครื่องหมายภายในของความบริสุทธิ์ตามกฎหมาย นักปราชญ์กล่าวว่า *ออร์ เดเรค เอเรตซ์* (derech eretz) นำหน้าโทราห์[28] กล่าวอีกนัยหนึ่ง เพื่อที่จะปฏิบัติตามบัญญัติระหว่างตัวเรากับพระผู้สร้างได้อย่างถูกต้อง เราจะต้องประสบความสำเร็จในบัญญัติระหว่างตัวเรากับเพื่อนมนุษย์ด้วย

ดังนั้น หีบพันธสัญญาและฝาครอบจึงบริสุทธิ์ทั้งภายในและภายนอก การปรากฏของทูตสวรรค์บนฝาครอบไม่ควรทำให้เราไขว้เขว: นี่เป็นพระบัญชาพิเศษจากองค์ผู้สูงสุด และมันก็เป็นสิ่งที่บริสุทธิ์ตามกฎหมายเพราะมันมีจุดประสงค์ในการใช้งาน

ดังที่เราได้กล่าวไป สัตว์ต่างๆ เป็นสัญลักษณ์ของวินัยแห่งความรู้ทางจิตวิญญาณ สัตว์ที่เคอร์ช์ (kosher) มีทั้งเครื่องหมายแห่งความบริสุทธิ์ทั้งภายในและภายนอก เครื่องหมายภายในนำเราไปสู่แก่นแท้ทางจิตวิญญาณของสรรพสิ่งและปรากฏการณ์ทั้งปวง ส่วนเครื่องหมายภายนอกสอดคล้องกับกฎของพระผู้เป็นเจ้า ซึ่งได้มาจากการอภิปรายด้วยเหตุผลของเหล่า *ตานไนม* (tannaim) และ *อมาไรม* (amoraim) แห่งมิชนาห์และทัลมุด

เราควรสังเกตด้วยว่าในวันที่พระผู้สร้างทรงสร้างสัตว์และมนุษย์ ทั้งวัตถุแห่งความรู้และประธานผู้รู้สิ่งเหล่านั้นได้ถือกำเนิดขึ้น อดัมได้หยั่งรู้ถึงแก่นแท้ทางจิตวิญญาณของปรากฏการณ์ธรรมชาติที่แทนด้วยสัตว์ และได้ตั้งชื่อให้พวกมัน เพราะชื่อสะท้อนถึงแก่นแท้ของสิ่งนั้น[29] สัตว์ต่างๆ เป็นตัวแทนของสิ่งที่ถูกรู้ ส่วนมนุษย์เป็นตัวแทนของผู้รู้ ในกระบวนการของการรู้วัตถุหรือปรากฏการณ์ใดๆ เราสามารถนิยามมันได้ และจากคำนิยามนั้นก็สามารถตั้งชื่อให้มันได้

อย่างไรก็ตาม ปรากฏการณ์ที่อดัมศึกษาเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ภายนอกตัวเขา การรู้ในลักษณะนี้สอดคล้องกับการหยั่งรู้แง่มุมภายนอกของโลกทางจิตวิญญาณ เพราะสัตว์ที่เขาตั้งชื่อนั้นแตกต่างจากเขาโดยพื้นฐานและแยกออกจากเขา

[28]ปิรเคอิ อโวต 3:21: “หากไม่มีออร์ เดเรค เอเรตซ์ ก็ไม่มีโทราห์; หากไม่มีโทราห์ ก็ไม่มีออร์ เดเรค เอเรตซ์”

[29]โซฮาร์, เบเรชิต I, 34ก-34ข.

เมื่อฮาวาห์ถูกสร้างขึ้น อดัมก็ได้เรียนรู้ที่จะรู้ถึงความลึกของโลกทางจิตวิญญาณ ฮาวาห์ถูกสร้างจากซี่โครงของอดัม นั่นคือจากส่วนหนึ่งของเขา หากสัตว์ต่างๆ เป็นตัวแทนของการปรากฏภายนอกของปรากฏการณ์ทางจิตวิญญาณ ฮาวาห์ก็เป็นตัวแทนของแก่นแท้ภายในของสิ่งเหล่านั้น เพราะเธอถูกสร้างจากอดัมและจึงเป็นสิ่งที่อยู่ภายในตัวเขา การรู้ฮาวาห์คือการเจาะลึกเข้าไปในความลึกของจิตวิญญาณ ไม่ใช่เรื่องบังเอิญที่ฮาวาห์ถูกเรียกว่ามารดาแห่งสิ่งมีชีวิตทั้งปวง[30] เพราะสิ่งที่ทางจิตวิญญาณเป็นสาเหตุของสิ่งที่ทางวัตถุ เช่นเดียวกับที่แก่นแท้ภายในเป็นแหล่งกำเนิดของการแสดงออกภายนอก

ตามทัลมุด วันที่หกของการสร้างสอดคล้องกับสหัสวรรษที่หก[31] ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เราอาศัยอยู่เป็นที่น่าทึ่งที่ในสหัสวรรษนี้ มนุษยชาติได้เรียนรู้ที่จะเข้าใจโลกโดยรอบผ่านวิทยาศาสตร์ เราเริ่มเห็นความลึกลับของโทราห์ภายในเปิดออกต่อหน้าเรา นำเราไปสู่ทางจิตวิญญาณ—แก่นแท้ภายในของสรรพสิ่งและปรากฏการณ์ทั้งปวง—และไกลกว่านั้น ไปสู่พระผู้สร้าง ซึ่งเป็นสาเหตุแรกของสิ่งเหล่านั้น

วันที่หกแสดงถึง *เยโซด* (yesod) หรือรากฐาน มีคำกล่าวว่า “ผู้ชอบธรรมคือรากฐานของโลก”[32] คุณสมบัติของ *เยโซด* คือความชอบธรรม ได้ปรากฏอย่างสมบูรณ์ที่สุดในโยเซฟ ผู้ซึ่งถูกเรียกว่าผู้ชอบธรรม[33] เพราะแม้ในอียิปต์ ซึ่งห่างไกลจากจิตวิญญาณ เขาก็ยังศึกษาและปฏิบัติตามโทราห์

ยาโคบได้กล่าวทำนายว่าสัตว์นักล่าได้โจมตีโยเซฟ[34] แต่โยเซฟก็ยังมีชีวิตอยู่ เมื่อเราเข้าใจสิ่งนี้อย่างลึกซึ้ง เราจะเห็นว่าอียิปต์เป็นสถานที่ที่อยู่นอกเหนืออจิตวิญญาณ เพราะเป็นที่ที่ “สัตว์นักล่า” ได้โจมตีโยเซฟ ด้วยความชอบธรรมของเขา โยเซฟจึงยังคงภักดีต่อพันธสัญญาขององค์ผู้สูงสุด และด้วยเหตุนี้ฟาโรห์จึงแต่งตั้งให้เขาปกครองทั่วทั้งอียิปต์

## วันที่เจ็ด

โทราห์กล่าวว่า: “และพระเจ้าทรงเสร็จสิ้นพระราชกิจที่พระองค์ได้ทรงทำในวันที่เจ็ด และพระองค์ก็ทรงพักผ่อนในวันที่เจ็ดจากพระราชกิจทั้งปวงที่พระองค์ได้ทรงทำ”[35] ในภาษาฮีบรู

[30]เบเรชิต 3:20.

[31]ซานเอดรีน 97ก.

[32]สุภาษิต 10:25.

[33]โซฮาร์, เบเรชิต I, 59ข-60ก.

[34]เบเรชิต 37:33.

[35]เบเรชิต 2:2.

คำว่า “พักผ่อน” คือ *ลิชโบต* (lishbot) มีรากศัพท์ร่วมกับคำว่า “นั่ง” คือ *ลาเชเวต* (lashevet) และเชื่อมโยงกับคำกริยา “ปกครอง” คือ *ยาชาฟ* (yashav)[36] ความเชื่อมโยงนี้สอนว่า พระผู้สร้างได้ประทับบนบัลลังก์เพื่อปกครองโลกที่พระองค์ได้สร้างขึ้น หกวันแห่งการทรงสร้างแสดงถึงแง่มุมของการสร้าง ส่วนวันที่เจ็ด คือวันชาบาต แสดงถึงแง่มุมของการปกครอง

ชาบาตเป็นสิ่งที่ชาวยิวรักษาไว้เพื่อระลึกว่าองค์ผู้สูงสุดทรงสร้างโลก วันทำงานหกวันมีจุดมุ่งหมายร่วมกัน และจุดมุ่งหมายนั้นถูกแสดงออกในวันชาบาต กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ เราทำงานเพื่อจะได้พักผ่อนในวันชาบาต

ชาบาตคือเหตุผลที่ทำให้เกิดการทำงาน การรักษาชาบาตเผยให้เห็นว่าพระผู้สร้างทรงสร้างโลกนี้เพื่อที่จะปกครองมัน

เมื่อสิ้นสุดวันที่หก พระผู้สร้างได้อวยพรมนุษย์ว่า: “จงมีลูกหลานและเพิ่มจำนวนขึ้น จงเต็มแผ่นดินและทำให้มันเป็นเจ้าของ และจงปกครองปลาในทะเล นกในท้องฟ้า และสัตว์ทุกชนิดที่คลานอยู่บนแผ่นดิน”[37] มนุษยชาติได้รับพระพรนี้ในคืนก่อนวันชาบาต มันเป็นส่วนหนึ่งของแง่มุมการปกครองโลกของพระผู้สร้าง มนุษย์ ซึ่งถูกสร้างตามพระฉายาของพระองค์และทำหน้าที่เป็นคู่หูขององค์ผู้สูงสุด ได้แสดงออกถึงการปกครองนั้นบนโลก

ลูกบาศก์มีหกด้านและจุดภายใน ซึ่งเป็นตัวแทนของสิ่งที่ลูกบาศก์บรรจุอยู่ ด้านทั้งหกก่อให้เกิดภาชนะ ส่วนจุดภายในคือสิ่งที่บรรจุอยู่ ธรรมะสัปดาห์สามารถเข้าใจได้ในทำนองเดียวกัน วันทำงานหกวันสร้างรูปแบบที่สามารถบรรจุความศักดิ์สิทธิ์และความปิติยินดีที่ปรากฏในวันที่เจ็ด คือวันชาบาต[38] ด้วยการทำงานเป็นเวลาหกวัน เราได้สร้างภาชนะที่สามารถรับความเต็มเปี่ยมของพระผู้เป็นเจ้าได้ และความเต็มเปี่ยมนั้นจะเข้ามาในวันชาบาต

หกวันทำให้การสร้างเสร็จสมบูรณ์ ส่วนวันที่เจ็ดแสดงถึงการปกครองโลกของพระผู้สร้าง การปกครองนี้ได้ปรากฏอย่างทรงพลังที่สุดในอดีต เมื่อพระผู้สร้างได้กระทำการอัศจรรย์ในอียิปต์และนำชนชาติยิวออกมาจากการเป็นทาส มันจะปรากฏอย่างเต็มที่ยิ่งขึ้นในอนาคต ในยุคของมาชิอาห์ ซึ่งสอดคล้องกับสหัสวรรษที่เจ็ด จากนั้นความชั่วร้ายจะหายไปจากโลก และความรู้

[36]มิดราช ทันคูมา, เบเรชิต 10.

[37]เบเรชิต 1:28.

[38]จากห้วงลึก, อาริเอห์ มันเดลบาม, อ้างอิงจากคำสอนของราฟ โมเช่ ชาปิโร.

ในพระเจ้าจะเติมเต็มโลกทั้งใบ[39] แผ่นดินอิสราเอลจะกลายเป็นเหมือนกรุงเยรูซาเล็ม และดินแดนทั้งโลกจะกลายเป็นเหมือนแผ่นดินอิสราเอล[40]

วันที่เจ็ดของการสร้างเป็นสัญลักษณ์ของภาวะอยู่ภายใน (immanence) คือการปรากฏของพระผู้สร้างภายในโลกของเรา วันที่แปดของชีวิตเด็ก เมื่อมีการทำพิธีขลิบ (*brit*) เป็นสัญลักษณ์ของภาวะอยู่เหนือ (transcendence) คือความสูงส่งของพระผู้สร้างเหนือโลกของเรา [41]วันที่เจ็ดสอดคล้องกับมาลคูต (*malchut*) ในขณะที่วันที่แปดสอดคล้องกับบิหนาห์ (*binah*) มาลคูตเชื่อมโยงกับเชคินาห์ (*Shechinah*) คือการสถิตอยู่ของพระสิริของพระผู้เป็นเจ้าท่ามกลางบุตรแห่งอิสราเอล บิหนาห์เชื่อมโยงกับการแปรสภาพธรรมชาติของโลกเราและการยกระดับไปสู่ระดับของโลกฝ่ายจิตวิญญาณ

ภาวะอยู่ภายใน การปรากฏของพระผู้สร้างในโลกของเรา จะปรากฏเมื่อเป็นที่ประจักษ์แก่ทุกคนว่าพระผู้สร้างทรงปกครองความเป็นจริง สิ่งนี้สอดคล้องกับวันที่เจ็ดและกับมาลคูต (*malchut*) เช่นเดียวกับที่เลขเจ็ดสอดคล้องกับเนื้อหาภายในที่บรรจุอยู่ในหกด้านของลูกบาศก์ พระสิริของพระผู้สร้างก็เติมเต็มโลกนี้ พระสิรินี้จะปรากฏเมื่อชนชาติยิวปฏิบัติตามโทราห์ และโลกทั้งใบดำเนินชีวิตตามกฎหมายขององค์ผู้สูงสุด มาลคูต (malchut) วันที่เจ็ดของการสร้าง ถูกเป็นตัวแทนโดยกษัตริย์ดาวิด เพราะในยุคของพระองค์ ทุกคนรู้ว่าพระผู้สร้างทรงสถิตอยู่ในโลกพร้อมกับชนชาติอิสราเอล

การสำแดงพระสิริของพระผู้สร้างในโลกนี้—การสถิตอยู่ภายใน (immanence)—สอดคล้องกับ *malchut* มันนำเราไปสู่โลกอนาคตที่สูงกว่า คือ *Olam HaBa* ซึ่งเป็นตัวแทนของ *binah* ซึ่งเป็น *sefirah* ลำดับที่แปด ซึ่งตั้งอยู่เหนือ *sefirot* เจ็ดประการที่สอดคล้องกับเจ็ดวันแห่งการทรงสร้าง

*Binah* เป็นตัวแทนของแผนการแห่งการทรงสร้างตามที่พระผู้สร้างทรงนึกคิด *sefirot* ล่างหกประการ—*chesed*, *gevurah*, *tiferet*, *netzach*, *hod*, และ *yesod*—เป็นตัวแทนของการดำเนินการตามแผนการนั้น *Malchut* คือ *sefirah* ที่ต่ำที่สุด เป็นจุดที่แผนการของพระผู้เป็นเจ้าได้ปรากฏอย่างสมบูรณ์และไม่จำเป็นต้องมีการทำงานใด ๆ อีกต่อไป จากนั้น malchut จะยกระดับขึ้นสู่ระดับของ binah ซึ่งเป็นตัวแทนของการอยู่เหนือขอบเขต (transcendence) คือความสูงส่งของพระผู้สร้างเหนือโลกนี้

[39]เยชายาห์ 11:9.

[40]โซฮาร์, ปินคาส 256ก.

[41]โทราห์ ออร์, ทาซเรีย.

เมื่อ *malchut* ยกระดับขึ้นสู่ *binah* แก่นแท้ของร่างกาย ซึ่งหยั่งรากอยู่ใน *malchut de-malchut* จะเปลี่ยนแปลงและสะท้อนระดับจิตวิญญาณที่สูงส่งของ binah นี่คือความลับของการฟื้นคืนชีพของคนตายหลังจากการมาถึงของมาชิอาห์ โลกทางวัตถุจะยกระดับขึ้นสู่ระดับจิตวิญญาณและรวมเป็นหนึ่งกับมัน ในเวลานั้นความชั่วร้ายจะหายไปจากโลก และความตายและความทุกข์ทรมานจะยุติลง[42] ร่างกาย ซึ่งหยั่งรากอยู่ใน malchut de-malchut จะกลายเป็นอมตะ[43]

พระประสงค์ของพระผู้สร้างคือการทำให้โลกของเราเป็นที่ประทับของพระองค์ นี่คือภารกิจที่ชาวยิวปฏิบัติโดยการปฏิบัติตามบัญญัติ บัญญัติหนึ่งเปรียบเสมือนต้นไม้: รากของมันหยั่งลงสู่พื้นดิน และมันก็ออกผล ผลรากเป็นสัญลักษณ์ของการเปิดเผยพระสิริของพระผู้สร้างภายในโลกนี้ ส่วนผลเป็นสัญลักษณ์ของการยกระดับโลกนี้สู่ระดับของโลกอนาคตที่สูงกว่า

บัญญัติถูกปฏิบัติในโลกวัตถุเพื่อสร้างพระวิหารขององค์ผู้สูงสุด ณ ที่แห่งนี้ เพื่อที่พระสิริของพระองค์จะปรากฏแก่สิ่งมีชีวิตทั้งปวง เมื่อชาวยิวปฏิบัติตามบัญญัติ พวกเขากำลังสร้างพระวิหาร และเมื่อพระวิหารตั้งมั่น โลกของเราก็จะเหมือนกับ *Olam HaBa* เพราะการนำผลผลิตแรกไปถวายที่พระวิหารนั้นสอดคล้องกับการยกระดับโลกของเราสู่ระดับของโลกที่จะมาถึง

ดังนั้นทุกบัญญัติจึงมีสองแง่มุม แง่มุมแรกคือภาวะภายใน (immanence) ซึ่งเป็นสัญลักษณ์โดยรากศัพท์: คือการสร้างพระวิหารขององค์ผู้สูงสุดในโลกนี้ แง่มุมที่สองคือภาวะเหนือโลก (transcendence) ซึ่งเป็นสัญลักษณ์โดยผลที่นำมาถวายในพระวิหาร: คือการยกระดับโลกของเราให้ถึงระดับของ *Olam HaBa*.

การมาถึงของมาชิอัค (Mashiach) ทายาทของดาวิด เชื่อมโยงกับสหัสวรรษที่เจ็ดและกับ *malchut* การฟื้นคืนชีพของผู้ตายที่ตามมา เป็นตัวแทนของการที่ malchut ขึ้นสู่ *binah* Binah คือ *sefirah* ลำดับที่แปด และสอดคล้องกับ *Olam HaBa* ไม่ใช่เรื่องบังเอิญที่กล่าวว่าชาวยิวทุกคนจะได้รับส่วนแบ่งในโลกหน้าผ่านพันธสัญญา (covenant) กับองค์ผู้สูงสุด นั่นคือ *brit* ซึ่งแสดงออกในการขลิบ ซึ่งทำในวันที่แปดด้วย

อักษรตัวที่แปดของอักษรฮีบรูคือ *chet* นั้นน่าสนใจเป็นพิเศษ มันประกอบด้วยอักษรสองตัวคือ *vav* และ *zayin* ซึ่งตั้งอยู่ใต้ *chuppah* Vav คืออักษรตัวที่หกของอักษร และ zayin คือตัวที่เจ็ด Vav สอดคล้องกับวันที่หกของการทรงสร้าง วันที่มนุษย์ถูกสร้าง Zayin สอดคล้องกับวันที่

[42]เยชายาห์ 25:8.

[43]บาอัล ฮาซูลาม, คำนำสู่หนังสือโซฮาร์.

เจ็ด วันที่พระผู้สร้างประทับบนบัลลังก์ ดังนั้น อักษร chet จึงเป็นสัญลักษณ์ของการรวมกัน ระหว่างมนุษย์กับพระผู้สร้าง ค่าตัวเลขของมันคือแปด ซึ่งสอดคล้องกับ *binah* และกับวันแห่ง *brit* ดังนั้น brit จึงชี้ไปยัง binah และไปยัง *Olam HaBa* ยืนยันพระสัญญาของพระผู้สร้างที่ว่าชาวยิวทุกคนจะได้รับส่วนแบ่งในโลกหน้า

## ต้นไม้แห่งชีวิตและต้นไม้แห่งความรู้ดีและความชั่ว

เรื่องราวของการทรงสร้างดำเนินต่อไปด้วยโครงสร้างของ *Gan Eden* หรือสวนเอเดน ซึ่งสอดคล้องกับ *binah*: “และพระยาห์เวห์พระเจ้าทรงให้เติบโตจากแผ่นดินต้นไม้ทุกต้นที่น่ามองและดีต่อการกิน และต้นไม้แห่งชีวิตอยู่กลางสวน และต้นไม้แห่งความรู้ดีและความชั่ว”[44]

ตามที่ปรากฏในโซฮาร์ (Zohar) ต้นไม้แห่งชีวิตคือโทราห์ลายลักษณ์อักษร (Written Torah) ส่วนต้นไม้แห่งความรู้ดีและความชั่วคือโทราห์ปากเปล่า (Oral Torah) เมื่อมันถูกแยกออกจากโทราห์ลายลักษณ์อักษร โทราห์ปากเปล่าเปรียบเสมือนดวงจันทร์: มันสะท้อนแสงของดวงอาทิตย์ มันเผยให้เห็นแสงของโทราห์ลายลักษณ์อักษร แต่ตัวมันเองไม่ได้เปล่งแสงออกมา โทราห์ปากเปล่าจะสามารถเข้าถึงได้อย่างแท้จริงก็ต่อเมื่อเชื่อมโยงกับโทราห์ลายลักษณ์อักษรเท่านั้น

ตามคับบาลาห์ (Kabbalah) โทราห์ลายลักษณ์อักษร (Written Torah) ถูกแทนด้วยส่วน (*partzuf*) ของ เซียร์ อันปิน (*Zeir Anpin*) ซึ่งประกอบด้วย เคเซด (*chesed*), เกวูราห์ (*gevurah*), ทิเฟเรต (*tiferet*), เนตซาห์ (*netzach*), โฮด (*hod*), และ เยโซด (*yesod*) ส่วนโทราห์ปากเปล่า (Oral Torah) ถูกแทนด้วย มัลคูท (*malchut*) ทั้งสองมีต้นกำเนิดมาจาก กัน เอเดน (*Gan Eden*) ใน บินาห์ (*binah*).[45]

เรื่องราวในโทราห์คือเครื่องนุ่งห่มของมัน กฎหมายของโทราห์คือร่างกายของมัน และความลับของโทราห์คือจิตวิญญาณของมัน[46] การศึกษาธรรมบัญญัติของโทราห์โดยไม่เข้าใจความหมายที่ซ่อนเร้นจะนำไปสู่ต้นไม้แห่งความรู้ดีและความชั่ว การเปิดเผยความลับของโทราห์ภายในกฎหมายและเรื่องราวของมันคือหนทางสู่ต้นไม้แห่งชีวิต

[44]เบเรชิต 2:9.

[45]โซฮาร์, เชมีนี III, 41ข-42ก.

[46]โซฮาร์, เบฮาอะโลตชา III, 152ก.

การศึกษาโทราห์เพื่อตัวมันเอง (*lishmah*) เรียกว่ายาอายุวัฒนะ ส่วนการศึกษาโทราห์ที่ไม่ใช่เพื่อตัวมันเอง (*lo lishmah*) เรียกว่ายาพิษร้าย[47] เราต้องเข้าใจว่า lishmah หมายถึงอะไรอย่างแท้จริงและวิธีการที่จะไปถึงจุดนั้น ตามแนวทางหนึ่ง การศึกษาโทราห์ lishmah จะมาพร้อมกับการค้นพบความลับของโทราห์

แม้แต่การปฏิบัติตามกฎพื้นฐานที่สุดของโทราห์อย่างเรียบง่ายเกือบเป็นกลไกก็สามารถชำระชั้นทางกายภาพของจิตวิญญาณ (*nefesh*) ให้พ้นจากมลทินและเผยให้เห็นแสงสว่างโดยรอบในโลกนี้ ซึ่งเป็นระดับของแสงที่สูงมากจนเราไม่สามารถเข้าใจได้อย่างเต็มที่ เมื่อบัญญัติข้อหนึ่งถูกปฏิบัติด้วยเจตนา (*kavanah*) และด้วยความเข้าใจที่มาจากความลับของโทราห์ มันยังสามารถชำระชั้นทางปัญญาของจิตวิญญาณ (*neshamah*) และชั้นทางอารมณ์ (*ruach*) ได้ นำมาซึ่งการเปิดเผยแสงสว่างโดยรอบที่ยิ่งใหญ่กว่านั้น

จากคำพูดของชโลโม ฮาเมเลค (Shlomo HaMelech)[48] เราสามารถกล่าวได้ว่าโทราห์คือต้นไม้แห่งชีวิต แล้วต้นไม้แห่งความรู้ดีและความชั่วคืออะไร? ทัลมุด (Talmud) ให้ความเป็นไปได้สี่อย่าง: อาจเป็นเถาองุ่น ข้าวสาลี มะเดื่อ หรือ เอโตรก (*etrog*)[49] ในการทำความเข้าใจคำตอบนี้ เราต้องพิจารณาคุณสมบัติทางจิตวิญญาณของพืชเหล่านี้อย่างถี่ถ้วน

## เถาองุ่น

เช่นเดียวกับต้นไม้ทุกชนิด เถาองุ่นมีรากและกิ่งก้าน องุ่นเติบโตบนกิ่งก้าน และจากองุ่นก็เกิดไวน์ คำภาษาฮีบรูสำหรับไวน์คือ ยายิน (*yayin*) มีค่าตัวเลขเดียวกับ โซด (*sod*) ซึ่งหมายถึงความลับ ไม่ใช่เรื่องบังเอิญที่ไวน์เป็นสัญลักษณ์ของปัญญา เพราะปัญญาเปิดหนทางสู่การเข้าใจความลับของโทราห์

เนื่องจากองุ่นเติบโตบนกิ่งก้าน และไวน์มาจากองุ่น ปัญญาจึงเป็นของกิ่งก้าน แล้วรากเหง้าเป็นตัวแทนของสิ่งใด?

มิชนาห์สอนเรื่องนี้ผ่านทางราบีเอลาซาร์ เบน อาซารยาห์ว่า: “ผู้ที่มีปัญญาเกินกว่าการทำความดีของเขา เปรียบเสมือนต้นไม้ที่มีกิ่งก้านมากแต่รากเหง้าน้อย: ลมพัดเบา ๆ ก็ทำให้โค่นล้มได้...

[47]โยมา 72ข.

[48]ดู สุภาษิต 3:18: “นางเป็นต้นไม้แห่งชีวิตสำหรับผู้ที่ยึดมั่นในนาง และผู้ที่ค้ำจุนนางก็มีความสุข”

[49]เบราคโชต 40ก; ซานเอดรีน 70ก.

แต่ผู้ที่การทำความดีเกินกว่าปัญญาของเขา เปรียบเสมือนต้นไม้ที่มีกิ่งก้านน้อยแต่รากเหง้ามาก: แม้ว่าลมทั้งโลกจะพัดปะทะมัน ก็ไม่อาจทำให้มันเคลื่อนจากที่ได้”[50]

ดังนั้นรากเหง้าของเถาองุ่นจึงคือการทำความดี ส่วนมงกุฎคือปัญญา แล้วเหตุใดเถาองุ่นจึงถูกเรียกว่าต้นไม้แห่งความรู้เรื่องดีและความชั่ว?

ทุกสิ่งขึ้นอยู่กับลำดับ หากปัญญามาก่อนและการทำความดีตามมา นั่นคือความชั่ว หากการทำความดีมาก่อนและปัญญาตามมา นั่นคือความดี นี่คือเหตุผลที่คนทำสวนต้องตัดแต่งมงกุฎของเถาองุ่น: การตัดแต่งจะเสริมสร้างรากเหง้า และรากเหง้าที่แข็งแกร่งกว่าจะนำไปสู่การเก็บเกี่ยวที่ดีกว่า

## ข้าวสาลี

ข้าวสาลีปลูกเพื่อทำเมล็ด เมล็ดกลายเป็นแป้ง และแป้งกลายเป็นขนมปัง ขนมปังสามารถแบ่งออกได้เป็นสองชนิด: แบบไม่ใส่ยีสต์ และแบบใส่ยีสต์ ขนมปังแบบไม่ใส่ยีสต์ มัตซาห์ คือขนมปังที่ไม่มียีสต์ ดังนั้นมันจึงปราศจากอัตตา เพราะยีสต์ คามิตซ์ เป็นสัญลักษณ์ของความเย่อหยิ่งที่พองตัว ซึ่งไม่มีอยู่ใน มัตซาห์.

มัตซาห์ ยังเป็นขนมปังแห่งอิสรภาพของชนชาติยิวจากการเป็นทาสในอียิปต์ ดังนั้นเราจึงได้รับคำสั่งให้กินมันในเทศกาลเปซาห์ หาก มัตซาห์ สูงส่งกว่า คามิตซ์ มากนัก เหตุใดเราจึงไม่ได้กินมันตลอดทั้งปี? โซฮาร์ตอบว่า มัตซาห์ คือขนมปังแห่งการเยียวยา มันจำเป็นเมื่อเราฉลองครบรอบการไถ่บาปของเราจากอียิปต์ อย่างไรก็ตาม หลังเทศกาลเปซาห์ คามิตซ์ ก็ไม่สามารถทำอันตรายเราได้อีกต่อไป

การรับใช้พระผู้สร้างของเราต้องเริ่มต้นด้วยความจริงใจ ลิชมาห์: ปราศจากอัตตาและปราศจากความเย่อหยิ่ง นั่นคือรากฐานของวิถี หากอัตตาเข้ามาปะปนในการรับใช้นั้นในภายหลัง มันจะไม่ก่อให้เกิดอันตรายเท่าเดิม เพราะรากฐานยังคงเป็น ลิชมาห์ นี่เป็นสิ่งที่ดี แต่หากการรับใช้ของใครเริ่มต้นจากความเย่อหยิ่งและอัตตา นั่นคือความชั่ว เพราะการรับใช้เช่นนั้นไม่สมบูรณ์และขัดแย้งกับการบรรลุถึงความจริง ดังนั้น สำหรับเรา ขนมปังแห่งอิสรภาพ มัตซาห์ จึงต้องมาก่อน ส่วน คามิตซ์ ขนมปังแห่งความเย่อหยิ่ง จึงต้องมาเป็นลำดับที่สอง

[50]ปิรเคอิ อโวต 3:17.

## มะเดื่อ

มะเดื่อเป็นพืชที่น่าทึ่งซึ่งมีคุณสมบัติที่ผิดปกติหลายประการ ประการแรก ผลมะเดื่อแท้จริงแล้วคือดอกไม้ที่บานเข้าด้านใน เพื่อให้ดอกไม้นี้ได้รับการผสมเกสร มันต้องการผึ้งตัวเบียนมะเดื่อชนิดพิเศษที่เข้าไปในดอกไม้ลึกและทำการผสมเกสร ผึ้งเหล่านี้ยังใช้มะเดื่อเป็นที่อยู่อาศัยและแหล่งเพาะพันธุ์ แต่สิ่งนี้ใช้ได้กับผลเพศผู้ขนาดเล็กเท่านั้น

เนื่องจากผลเพศผู้เป็นที่ที่ผึ้งตัวเบียนมะเดื่ออาศัย สืบพันธุ์ และตาย ผลเหล่านั้นจึงมีสิ่งเจือปนบางอย่างและไม่สามารถรับประทานได้ ในทางตรงกันข้าม ผลเพศเมียนั้นบริสุทธิ์และสามารถรับประทานได้

ลักษณะที่ผิดปกติอีกอย่างของต้นมะเดื่อที่กล่าวถึงในทัลมุดคือ ผลของมันจะสุกทีละอย่าง ผลหนึ่งจะสุกในสัปดาห์นี้ อีกผลหนึ่งจะสุกในสัปดาห์ถัดไป และต่อไปเรื่อย ๆ สิ่งนี้ชี้ให้เห็นถึงวิธีการที่ความรู้สะสม: มันเป็นกระบวนการที่ยาวนาน คลี่คลายไปตามกาลเวลา ไม่ใช่สิ่งที่เกิดขึ้นในวันเดียว

ในความหมายกว้าง ผลของมะเดื่อเป็นสัญลักษณ์ของ *sefirot* ซึ่งการบรรลุสิ่งเหล่านั้นต้องใช้เวลาและไม่ได้เกิดขึ้นพร้อมกันทั้งหมด การที่มะเดื่อมีทั้งผลที่บริสุทธิ์และไม่บริสุทธิ์ชี้ให้เห็นถึงโลกแห่งความไม่บริสุทธิ์ที่อยู่ตรงข้ามกับโลกแห่งความบริสุทธิ์ เช่นเดียวกับที่มีต้น sefirot ในโลกแห่งความบริสุทธิ์ ก็มีต้น sefirot ที่สอดคล้องกันในโลกแห่งความไม่บริสุทธิ์

เมื่อใดก็ตามที่งานฝ่ายจิตวิญญาณของเรานำเราไปสู่ระดับใหม่ เราต้องแยกตัวออกจากความไม่บริสุทธิ์ของระดับนั้นและมาสู่ความบริสุทธิ์ของมัน ยิ่งระดับจิตวิญญาณสูงเท่าใด อิทธิพลของความไม่บริสุทธิ์ก็จะยิ่งอ่อนแอลง และอิทธิพลของ *Ein Sof* หรือแสงอันเป็นอนันต์ก็จะยิ่งแข็งแกร่งขึ้น การไต่ระดับไปยังโลกจิตวิญญาณที่สูงขึ้นจะคลี่คลายเป็นขั้น ๆ ในแต่ละขั้น เราต้องสกัดประกายแห่งความศักดิ์สิทธิ์ออกจาก *klipot* หรือเปลือกที่แปดเปื้อน นี่คือสิ่งที่มะเดื่อเป็นสัญลักษณ์ ในกรณีนี้ ความไม่บริสุทธิ์คือความชั่วร้าย และความบริสุทธิ์คือความดี

เพื่อขยายบริบท เราสามารถอ้างถึงทัลมุดได้ว่า: “ราบี โยฮานัน กล่าวว่า: มะเดื่อบาบิโลนราคาถูก แต่มันฆ่าข้าพเจ้า”[51] ในทางตรงกันข้าม มะเดื่อเยรูซาเล็มมีราคาแพงแต่มีประโยชน์ต่อสุขภาพ ความเชื่อมโยงระหว่างเยรูซาเล็มกับบาบิโลนนั้นชัดเจน: นักปราชญ์ชอบที่จะอาศัยอยู่ในบาบิโลน

[51]บาบิโลเนียน ทัลมุด, เกตูโบท 110ข.

เพราะสภาพการณ์ที่นั่นเอื้ออำนวย แต่พวกเขาก็เดินทางไปเยรูซาเล็มเพื่อรับแรงบันดาลใจและแลกเปลี่ยนความรู้กับนักปราชญ์ที่อาศัยอยู่ที่นั่น”

## เอโตรก

โทราห์เรียก *etrog* ว่าเป็นต้นไม้ที่สวยงาม[52] เหตุผลอยู่ที่คุณภาพที่ผิดปกติของเนื้อไม้: เนื้อไม้ของต้น etrog มีรสชาติเดียวกับผลของมัน

ในชีวิตของต้นไม้ ผลคือผลลัพธ์ เป็นจุดมุ่งหมายของการดำรงอยู่ของพืช ผลมีเมล็ด ซึ่งเป็นสาเหตุของชีวิตใหม่ ด้วยวิธีนี้ ผลจึงเป็นทั้งจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดในวงจรการดำรงอยู่ของพืช ลำต้นหรือกิ่งก้านคือกระบวนการระหว่างสาเหตุและผลลัพธ์

ต้นเอโตรก (*etrog*) สอนว่า “รสชาติ” ของกระบวนการสามารถเหมือนกับ “รสชาติ” ของผลลัพธ์ได้ สิ่งนี้เผยให้เห็นถึงสิ่งพิเศษเกี่ยวกับการศึกษาและการปฏิบัติตามโทราห์: วิถีทางนั้นหวานดั่งจุดหมายปลายทางที่มันนำไป ดังนั้น ผลจึงสามารถถูกตัดสินได้จากกระบวนการของการปฏิบัติตามบัญญัติ ดังที่กล่าวว่า “ทางของพระองค์เป็นทางแห่งความยินดี และทุกทางของพระองค์เป็นสันติสุข”

หากต้นเอโตรก (*etrog*) มีความหมายที่สูงส่งเช่นนี้ เหตุใดจึงสามารถถือว่าเป็นต้นไม้แห่งความรู้ดีและความชั่วได้ คำตอบอยู่ที่ข้อเท็จจริงที่ว่าผล—ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุดของวงจรชีวิต—นั้นห่างไกลจากกระบวนการที่นำไปสู่มัน ในคับบาลาห์ (Kabbalah) สิ่งนี้เรียกว่า กัตนุต (*katnut*) หรือความเล็ก และ กัดลุต (*gadlut*) หรือความยิ่งใหญ่ กัตนุต (katnut) คือสภาวะที่แสงถูกซ่อนไว้ เป็นขั้นตอนเตรียมการที่นำไปสู่กัดลุต (gadlut) คือการเปิดเผยของแสงที่สูงกว่า กัตนุต (katnut) คือการพัฒนา; กัดลุต (gadlut) คือวุฒิภาวะ

ดังนั้น สิ่งที่เราอาจประสบว่าเป็นความชั่ว—คือการปกปิดของแสง—ท้ายที่สุดแล้วก็นำไปสู่ความดี สู่การเปิดเผยแสงที่สูงกว่าในโลกนี้

จากสิ่งนี้ เราอาจสรุปได้ว่าการได้ลิ้มรสผลของต้นไม้แห่งความรู้ดีและความชั่วเป็นความชั่วที่จำเป็นซึ่งนำหน้าการได้ลิ้มรสผลของต้นไม้แห่งชีวิต

[52] วายิครา 23:40; ซูกคา 35ก.

## ปฏิทินยิว

พืชทั้งสี่ที่เชื่อมโยงกับต้นไม้แห่งความรู้ดีและความชั่วปรากฏในปฏิทินยิวและถูกทำเครื่องหมายด้วยเทศกาลเฉพาะ ขนมปังสอดคล้องกับเทศกาลเปซาห์ (Pesach) เพราะในเทศกาลเปซาห์เราได้รับคำสั่งให้กินมัตซาห์ (*matzah*) ซึ่งเป็นขนมปังที่ไม่ได้ผ่านการหมัก ขนชมพู่สอดคล้องกับเทศกาลชาบูโอต (Shavuot) เพราะในเทศกาลชาบูโอตได้นำผลแรกของขนชมพู่มาถวายที่พระวิหาร ต้นเอโตรก (*etrog*) สอดคล้องกับเทศกาลซุกคอต (Sukkot) เพราะในเทศกาลซุกคอตมีการยกลูลาฟ (*lulav*) และเอโตรก (etrog) เถาองุ่นสอดคล้องกับเทศกาลปูริม (Purim) เพราะการดื่มไวน์ในเทศกาลปูริมเป็นบัญญัติ

พืชทั้งสี่ชนิดนี้แต่ละชนิดจะถูกเปิดเผยในรูปแบบพิเศษผ่านเทศกาลของมัน ในเทศกาลเปซาห์ (Pesach) เรากิน มัตซาห์ (*matzah*) ซึ่งเป็นขนมปังแห่งการเยียวยา แต่ในเทศกาลชาบูโอต (Shavuot) กลับนำขนมปังที่มีเชื้อ (leavened bread) เข้าไปในพระวิหาร สิ่งนี้เผยให้เห็นแง่มุมของความดี ในคืนก่อนเทศกาลเปซาห์ เราทำพิธี บิทูล ฮาเมซ (*bitul chametz*) คือการทำให้เชื้อที่เหลืออยู่เป็นโมฆะ ซึ่งสอดคล้องกับการทำให้ความเย่อหยิ่งภายในตัวเราเป็นโมฆะ นี่คือยาของเรา ในเทศกาลชาบูโอต มีการนำขนมปังที่มีเชื้อธรรมดา - ฮาเมซ (chametz) - เข้าไปในพระวิหาร นี่คือความเย่อหยิ่งอีกรูปแบบหนึ่ง: ความเย่อหยิ่งที่ได้จากการสมควรที่จะได้รับโทราห์และบัญญัติของมัน ความเย่อหยิ่งเช่นนี้ให้กำลังแก่เราในการเดินตามวิถีแห่งโทราห์

การนำมะเดื่อมาในเทศกาลชาบูโอตสอดคล้องกับการชำระล้างที่เกิดขึ้นในช่วงเจ็ดสัปดาห์ระหว่างเทศกาลเปซาห์และชาบูโอต แต่ละสัปดาห์สอดคล้องกับการชำระล้าง เซฟิรอห์ (*sefirah*) หนึ่งอย่าง เนื่องจากมะเดื่อเป็นสัญลักษณ์ของการชำระล้าง เซฟิรอต (*sefirot*) จากคลิโปต (*klipot*) จึงเป็นที่เข้าใจได้ว่ามีการนำมะเดื่อไปในพระวิหารในเทศกาลชาบูโอต เมื่อถึงเทศกาลชาบูโอต เซฟิรอต ของเราได้รับการชำระล้าง และเราก็คู่ควรที่จะได้รับโทราห์

เทศกาลถัดไปหลังจากชาบูโอตคือเทศกาลซุกคอต (Sukkot) เทศกาลซุกคอตเป็นเทศกาลเก็บเกี่ยวเช่นกัน มันเน้นย้ำถึงการรวบรวมเมล็ดพันธุ์ซึ่งจะงอกเป็นพืชใหม่ เนื่องจากวัฏจักรนี้เกิดขึ้นซ้ำทุกปี และเนื่องจากการปฏิบัติตามบัญญัติของโทราห์นั้นหอมหวานเหมือนกับการได้เสพผลลัพธ์ของมัน เอโตรก (*etrog*) จึงเป็นสัญลักษณ์ของกระบวนการนี้ ด้วยเหตุนี้ เอโตรก จึงถูกยกขึ้นพร้อมกับ ลูลาว (*lulav*) ในเทศกาลซุกคอต

ในเทศกาลซูคคอต (Sukkot) เรายังได้รับบัญชาให้อาศัยอยู่ใน ซูกกาห์ (*sukkah*) ซึ่งเป็นที่พักที่หลังคาทำจากกิ่งไม้และตั้งอยู่ใต้ท้องฟ้าเปิด การละทิ้งความสะดวกสบายภายในบ้านเพื่อออกสู่

พื้นที่เปิดโล่งนี้เป็นการระลึกถึงช่วงเวลาที่ชนชาติยิวอยู่ในถิ่นทุรกันดารภายใต้การดูแลขององค์ผู้สูงสุด ถิ่นทุรกันดารนั้นในแง่หนึ่งคือสิ่งที่ไม่ใช่ทางวัตถุ ที่นั่นองค์ผู้สูงสุดทรงปกครองโดยตรงผ่านปาฏิหาริย์ เราระลึกถึงปาฏิหาริย์ของมานา (manna) ปาฏิหาริย์ของบ่อน้ำของมิเรียม (Miriam's well) ข้อเท็จจริงที่ว่าเสื้อผ้าในถิ่นทุรกันดารไม่ได้ผุพังหรือสกปรก และแน่นอนว่าคือเมฆแห่งพระสิริ (Clouds of Glory) ที่ปกป้องผู้คน เอโตรก (*etrog*) เป็นสัญลักษณ์ของการกลับคืนสู่รากเหง้า การเคลื่อนจาก กัตนุต (*katnut*) ไปสู่ กัดลุต (*gadlut*) กระบวนการนี้เกิดขึ้นซ้ำตลอดเวลา ดังนั้นการไถ่บาปของเราจึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ยิ่งกว่านั้น โทราห์สอนว่าการไถ่บาปนี้จะเป็นที่สุด เพราะแก่นแท้ของโลกของเราจะเปลี่ยนแปลง มันจะยกระดับขึ้นสู่ระดับของโลกฝ่ายจิตวิญญาณและกลับคืนสู่แหล่งกำเนิดของมัน

ในเทศกาลปูริม (Purim) มีบัญชาให้ดื่มไวน์จนกระทั่งไม่สามารถแยกแยะระหว่างคำว่า "ขอให้มอร์เดคัยได้รับพร" และ "ขอให้ฮามานถูกสาปแช่ง" ได้ นี่ไม่ได้เป็นเพียงเพราะวลีทั้งสองมีค่าตัวเลขเท่ากันคือ 502 แต่เป็นเพราะสิ่งนี้แสดงถึงหลักการที่องค์ผู้สูงสุดทรงปกครองโลก ทุกสิ่งที่เรารับรู้ว่าเป็นความชั่ว แท้จริงแล้วคือความดี เนื่องจากเราไม่สามารถเข้าใจสิ่งนี้ได้ง่ายๆ ความลับนี้จึงถูกสื่อสารมาให้เราผ่านการปฏิบัติตามบัญชา

ปูริมยังเชื่อมโยงกับเทศกาลเปสาค (Pesach) ด้วย ซึ่งเราก็ได้รับบัญชาให้ดื่มไวน์เช่นกัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสี่ถ้วย แต่ละถ้วยสอดคล้องกับขั้นตอนของการไถ่บาป: "เราจะนำเจ้าออกไป" "เราจะช่วยเจ้าให้รอด" "เราจะไถ่เจ้าให้เป็นอิสระ" และ "เราจะนำเจ้าไปหาเราในฐานะชนชาติ"[53] ทั้งปูริมและเปสาคเป็นเทศกาลแห่งการปลดปล่อย เปสาคเริ่มต้นการปลดปล่อยชาวยิวจากการเป็นเชลยในอียิปต์ ส่วนปูริมเป็นเครื่องหมายของการปลดปล่อยจากการเป็นเชลยในบาบิโลน

การไถ่บาปทั้งสองครั้งมีก่อนหน้าด้วยการทำงานหนัก อันตรายถึงชีวิต และการปฏิบัติ มิตซโวต (*mitzvot*) โดยชนชาติยิว มิตซโวต เหล่านี้ทำให้การไถ่บาปและการปลดปล่อยเกิดขึ้น มิตซโวตสร้างภาชนะที่สามารถบรรจุความลับได้ และนี่เป็นสิ่งที่ดี

ดังที่เราเห็น โทราห์—ต้นไม้แห่งชีวิต—ได้กำหนดระเบียบที่ถูกต้องและนำมาซึ่งการปลดปล่อยแก่ผู้ที่ปฏิบัติตาม ด้วยโทราห์ ความเสียหายที่เกิดจากการกินจากต้นไม้แห่งความรู้ดีและความชั่วร้ายได้รับการซ่อมแซม และด้วยสิ่งนี้เราจึงสมควรได้รับการเข้าสู่โลกหน้า, *Olam HaBa*.

โทราห์ได้แก้ไขผลที่ตามมาจากการกินจากต้นไม้แห่งความรู้ดีและความชั่วร้าย มันได้กำหนดระเบียบที่ถูกต้อง ซึ่งเป็นระบบที่สามารถนำไปสู่การปลดปล่อยส่วนบุคคลเท่านั้น แต่ยังรวมถึง

[53]เปซาคิม 99ข-100ข.

การปลดปล่อยโลกทั้งใบจากอำนาจของ *klipot* ด้วยการปฏิบัติตามโทราห์ เราได้ดำเนินการงานของการสกัดประกายแห่งความศักดิ์สิทธิ์, *avodat ha-berurim* ด้วยงานนี้ เราได้ยกระดับสสารให้เป็นจิตวิญญาณและสถาปนากฎแห่งจิตวิญญาณเหนือสสาร

## แนวโน้มแห่งความชั่วร้าย

โทราห์เล่าถึงงูที่ล่อลวงคาบาห์และเสนอผลจากต้นไม้แห่งความรู้ดีและความชั่วร้ายให้แก่เธอและสามีของเธออาดัม สิ่งนี้ได้กลายเป็นจุดเริ่มต้นของการล่มสลายของมนุษยชาติ อย่างไรก็ตาม พร้อมกับการล่มสลายนั้น ก็มีการให้ยารักษาเช่นกัน นั่นคือโทราห์

เราต้องเข้าใจว่างู, *nachash*, คือใคร คำอธิบายหลายแห่งระบุว่างูคือแนวโน้มแห่งความชั่วร้าย โซฮาร์กล่าวไปไกลกว่านั้นและกล่าวว่างูมีสองระดับ: ระดับชาย ซึ่งเป็นตัวแทนของเทวทูตเอซาฟชื่อซามาเอล—ซึ่งเป็นชื่อที่ไม่เปล่งเสียงในยามค่ำคืน—และระดับหญิง ซึ่งเป็นตัวแทนของปีศาจลิลิธ[54] “ซามาเอลเข้าสู่ตัวงู และมันมาหาหญิงและพูดกับเธอ... เพราะงูคือซามาเอล และหญิงที่อยู่กับมันคือลิลิธ พวกเขารวมตัวกันเพื่อล่อลวงมนุษย์”

ดังนั้น ใน *Gan Eden* แนวโน้มแห่งความชั่วร้ายอยู่ภายใต้อำนาจของเทวทูตเอซาฟ ในอียิปต์ แนวโน้มแห่งความชั่วร้ายอยู่ภายใต้อำนาจของฟาโรห์ ดังที่เขียนไว้ว่า: “พระยาห์เวห์พระเจ้าตรัสว่า: ดูเถิด เราอยู่ฝ่ายท่าน ฟาโรห์กษัตริย์แห่งอียิปต์ งูใหญ่ที่นอนอยู่กลางแม่น้ำของเขา ผู้ซึ่งกล่าวว่า: แม่น้ำของข้าคือของข้า และข้าได้สร้างมันขึ้นมา”[55]

ดังนั้นจึงไม่ใช่เรื่องบังเอิญที่โทราห์กล่าวว่า: “และโลทได้ยกตาขึ้นมองทั่วที่ราบแห่งยอร์แดน ซึ่งมีน้ำท่วมท้นไปทั่วทุกแห่ง ก่อนที่องค์ผู้เป็นเจ้าจะทำลายโสโดมและโกโมราห์ ให้เป็นเหมือนสวนขององค์ผู้เป็นเจ้า เหมือนแผ่นดินอียิปต์เมื่อคนมาถึงโซอาร์”[56] ในที่นี้ “สวนขององค์ผู้เป็นเจ้า” หมายถึง *Gan Eden* ซึ่งถูกเปรียบเทียบกับอียิปต์และกับโสโดมและโกโมราห์ ซึ่งเป็นสถานที่ที่มีดินอุดมสมบูรณ์เป็นพิเศษและได้รับพรจากเบื้องบน

ดังนั้นการเปรียบเทียบจึงชัดเจน: งูและฟาโรห์, *Gan Eden* และอียิปต์ งูมีลักษณะเด่นคือ: ทุกเดือนมันจะลอกคราบ และผิวหนังของมันก็จะได้รับการต่ออายุ ตอนนี้ให้เราเชื่อมโยงข้อเท็จจริงนี้กับแก่นแท้ของต้นไม้แห่งความรู้ดีและความชั่ว ซึ่งเป็นที่ที่งูได้ล่อให้คาวาห์กิน ต้นไม้แห่งความรู้ดีและความชั่วเชื่อมโยงกับความสามารถในการแยกแยะความดีจากความชั่ว และด้วยเหตุนี้จึง

[54]โซฮาร์, เบเรชิต I, 35ข-36ก.

[55]เยเกเอล 2. แหล่งที่มาดั้งเดิมอ้างถึงดังนี้

[56]ปฐมกาล 3:10. แหล่งที่มาดั้งเดิมอ้างถึงดังนี้

เชื่อมโยงกับรากฐานของกฎหมาย หากเรานำผิวหนังที่ได้รับการต่ออายุอย่างต่อเนื่องของงูมา รวมกับความสามารถในการแยกแยะความดีจากความชั่ว เราก็จะมาถึงการแยกแยะระหว่างความดีและความชั่วที่ได้รับการต่ออายุอย่างต่อเนื่อง สิ่งนี้ชี้ให้เห็นถึงมาตรฐานทางศีลธรรมและจริยธรรมที่เปลี่ยนแปลงไปของมนุษย์ สิ่งที่ครั้งหนึ่งเคยถือว่าปกติ อาจถูกเรียกว่าเบี่ยงเบนในวันนี้ ในขณะที่สิ่งที่สังคมยอมรับในวันนี้ อาจเคยถูกประณามในอดีต

การเปลี่ยนแปลงทั้งหมดเหล่านี้เชื่อมโยงกับโลกวัตถุที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอและกับความต้องการของอัตตาที่เปลี่ยนแปลงไป นี่คือเหตุผลที่บรรทัดฐานทางศีลธรรมและค่านิยมของมนุษย์ยังคงเปลี่ยนแปลงไป ส่วนของงูคือสสาร ดังที่กล่าวว่า: “และพระเจ้าได้ตรัสกับงูว่า: ... เจ้าจะต้องกินผงคลีตลอดวันของเจ้า” กล่าวอีกนัยหนึ่ง ความโน้มเอียงแห่งความชั่วร้าย—และมาตรฐานทางศีลธรรมที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอซึ่งตามมาจากสิ่งนั้น—เป็นของโลกวัตถุ

ในทางตรงกันข้าม สิ่งศักดิ์สิทธิ์นั้นเป็นนิรันดร์ ดังนั้นกฎหมายของโทราห์จึงเป็นนิรันดร์ด้วย กฎหมายของโทราห์ไม่เปลี่ยนแปลง แม้ว่าอาจมีการตีความให้สอดคล้องกับความเป็นจริงใหม่ๆ ที่ปรากฏในโลกของเรา แก่นแท้ของมันยังคงเป็นนิรันดร์ สิ่งนี้ช่วยให้เราเข้าใจคำสอนของโซฮาร์: โทราห์ที่เขียนคือ *Zeir Anpin* ซึ่งเป็นตัวแทนของโลกฝ่ายจิตวิญญาณ ในขณะที่โทราห์ปากเปล่าคือ *malchut* ซึ่งเป็นที่ที่โลกวัตถุของเราผุดขึ้นมา

ดังนั้น การศึกษาโทราห์ปากเปล่า (Oral Torah) โดยปราศจากโทราห์ลายลักษณ์อักษร (Written Torah) จึงเป็นการทำซ้ำบาปแห่งต้นไม้แห่งความรู้ดีและความชั่ว โซฮาร์ (Zohar) สอนว่าบุคคลจะสามารถกินจากต้นไม้แห่งความรู้ดีและความชั่วได้ก็ต่อเมื่อได้กินจากต้นไม้อื่นๆ ด้วยว่า: “หากอาดัมได้กินจากต้นไม้แห่งความรู้พร้อมกับต้นไม้อื่นๆ ในสวน มันจะเป็นพร เพราะความดีของมันจะรวมกับความดีของต้นไม้อื่นๆ แต่เมื่อเขาแยกมันออกมาและกินจากมันเพียงอย่างเดียว ความดีและความชั่วก็ปะปนกัน และความชั่วก็มีอำนาจเหนือกว่า”[57]

ในระดับที่ลึกที่สุด งูและต้นไม้แห่งความรู้ดีและความชั่วเป็นตัวแทนของอัตตา (ego) ของเรา เมื่อเวลาผ่านไป ความต้องการของอัตตาก็เปลี่ยนแปลง นำมาซึ่งการเปลี่ยนแปลงในความเข้าใจของเราเกี่ยวกับความดีและความชั่ว ด้วยเหตุนี้ ความชั่วจึงสามารถเข้ามาแทนที่ความดีได้

กระบวนการนี้สามารถได้รับการซ่อมแซมด้วยต้นไม้แห่งชีวิต (Tree of Life) ซึ่งให้แรงกระตุ้นแห่งนิรันดร์แก่ต้นไม้แห่งความรู้ดีและความชั่ว มีคำกล่าวถึงโทราห์ว่า: “ทางของนางเป็นทาง

[57]โซฮาร์, ปฐมกาล I, 27บ-28ก.

แห่งความยินดี และหนทางทั้งปวงของนางเป็นสันติสุข”[58] นักปราชญ์ยังได้สอนว่า: “บุคคลควรหมั่นศึกษาโทราห์และบัญญัติแม้ไม่ใช่เพื่อตนเอง เพราะจากการทำสิ่งนั้นไม่ใช่เพื่อตนเอง จะนำไปสู่การทำสิ่งนั้นเพื่อตนเอง”[59] กล่าวอีกนัยหนึ่ง คือผ่านการศึกษาโทราห์ บุคคลสามารถย้ายจากประสบการณ์ของสิ่งชั่วคราวไปสู่ประสบการณ์ของสิ่งนิรันดร์ จากความเป็นวัตถุไปสู่พระผู้เป็นเจ้า นี่คือแก่นแท้ของการออกจากอียิปต์และเข้าสู่ดินแดนอิสราเอล

## คานและเฮเวล

ความขัดแย้งระหว่างคานและเฮเวลชี้ให้เห็นถึงความขัดแย้งระหว่างโลกและสวรรค์ โทราห์บอกเราว่าพี่น้องได้ถวายเครื่องบูชาแด่พระเจ้า: คานนำเมล็ดแฟลกซ์มาถวาย ในขณะที่เฮเวลนำลูกแกะมาถวาย แฟลกซ์ใช้ทำเสื้อผ้า ส่วนลูกแกะให้เป็นอาหาร ตามหลักคาบบาลาห์ (Kabbalah) เสื้อผ้าเป็นสิ่งที่ภายนอก ในขณะที่อาหารเป็นสิ่งที่ภายใน ในโลกของเรา สิ่งภายนอกเป็นตัวแทนของสสาร นั่นคือโลก ส่วนสิ่งที่ภายในเป็นตัวแทนของจิตวิญญาณ นั่นคือสวรรค์

ดังนั้น ความขัดแย้งระหว่างคานและเฮเวลจึงเป็นความขัดแย้งระหว่างโลกและสวรรค์ ระหว่างน้ำเบื้องบนและน้ำเบื้องล่าง ความขัดแย้งนี้ชี้ให้เห็นถึงน้ำท่วมโลกในอนาคต ซึ่งจะชะล้างสิ่งมีชีวิตทั้งหมด ยกเว้นเรือของโนอาห์ และยังชี้ให้เห็นถึงความพยายามในอนาคตของลูกหลานโนอาห์ที่จะสร้างหอคอยขึ้นไปถึงสวรรค์เพื่อแข่งขันกับพระผู้สร้าง

จากสิ่งนี้จึงเกิดข้อห้ามในการสวมใส่ ชาตเนซ (*shaatnez*) ซึ่งเป็นเครื่องแต่งกายที่ทำจากผ้าลินินและขนสัตว์ผสมกัน ชาวยิวปฏิบัติตามข้อห้ามนี้มาจนถึงทุกวันนี้ พระบัญญัตินี้ชี้ให้เห็นถึงความตึงเครียดที่ต่อเนื่องระหว่างโลกและสวรรค์ ซึ่งเป็นความตึงเครียดที่ยังคงอยู่กับเราแม้กระทั่งบัดนี้

ทว่าสิ่งที่น่าสังเกตคือ เครื่องแต่งกายของ โคเฮน (*kohen*) รวมถึงเครื่องคลุมของมิชกัน (Mishkan) นั้นทำจาก ชาตเนซ โดยเฉพาะ เหตุผลก็คือ มิชกัน และต่อมาคือพระวิหารที่กรุงเยรูซาเล็ม ได้รวมสวรรค์และโลกเข้าด้วยกัน มันทำให้พระสถิตของพระผู้เป็นเจ้า (Divine Presence) สามารถประทับอยู่บนโลกได้ และทำให้ตัวโลกเองสามารถยกระดับขึ้นไปสู่ระดับของสวรรค์ได้

[58]สุภาษิต 3:17.

[59]เปสาคิม 50บ.

ไม่ใช่เรื่องบังเอิญที่พระวิหารถูกเปรียบเทียบกับคอ เพราะคอทำหน้าที่เชื่อมศีรษะเข้ากับร่างกาย นี่คือพลังพิเศษของพระวิหาร: มันเชื่อมระดับที่สูงกว่าเข้ากับระดับที่ต่ำกว่า การรวมกันนี้สำเร็จได้ด้วยการถวายเครื่องหอม หรือ เคโตเรต (*ketoret*)

จากสิ่งนี้เราเรียนรู้ว่ามิชกันได้ไถ่บาปจากการที่คานสังหารเฮเวล โซฮาร์ (Zohar) ยืนยันเรื่องนี้ว่า: “เมื่อคานฆ่าเฮเวล เชคินาห์ (Shechinah) ได้ถอนตัวออกจากโลก... เมื่ออิสราเอลสร้างมิชกัน เชคินาห์ก็ได้เสด็จลงมายังโลกอีกครั้ง”[60]

การลงโทษของคานสำหรับบาปนี้คือคำสาปแช่งจากแผ่นดิน ซึ่งจะทำให้เขาได้ผลผลิตน้อยลง นอกจากนี้เขายังกลายเป็นผู้เร่ร่อนตลอดไป บาปของคานเกิดจากอัตตา (egoism) ซึ่งเป็นคุณสมบัติภายนอกและต่ำกว่าที่หล่อเลี้ยง เยตเซอร์ ฮารา (*yetzer hara*) ในแง่ของเรา นี่คือแรงขับทางโลกและวัตถุนิยมของบุคคลที่พยายามสนองความปรารถนาของตนเอง

พืชพรรณที่โลกให้ผลผลิตน้อยกว่านั้นเป็นตัวแทนของพระบัญญัติ ซึ่งชี้ไปยังความจริงที่เป็นสัญลักษณ์โดยพระวิหาร สิ่งนี้จำเป็นต้องมีการอธิบาย ความจริง เอเมต (*emet*) และพระวิหารนั้นเหมือนกัน: พระวิหารเชื่อมโยงระหว่างจิตวิญญาณและโลก ในขณะที่ความจริงเชื่อมโยงระหว่างจุดเริ่มต้นและจุดสิ้นสุด ตัวอักษรตัวแรกของอักษรตัวอักษรและตัวสุดท้าย[61]

ดังนั้น เมื่อกล่าวว่า “ความจริงผลิบานจากแผ่นดิน”[62] ความหมายคือผ่านพระบัญญัติ บุคคลสามารถได้รับความสมควรที่จะรวมเป็นหนึ่งเดียวกับพระผู้สร้าง ซึ่งคล้ายกับการถวายเครื่องบูชาในพระวิหาร

บาปของคานทำให้เขาห่างไกลจากพระผู้สร้างมากยิ่งขึ้น เป็นเรื่องยากสำหรับเขาที่จะเข้าใกล้พระผู้สร้างผ่านพระบัญญัติ นอกจากนี้ เขายังผูกติดอยู่กับด้านภายนอกของการดำรงอยู่ ใกล้ชิดกับอัตตวาททางวัตถุนิยม

เนื่องจากบาปของคาน พระเจ้าจึงทรงสาปแช่งแผ่นดินว่า “บัดนี้ เจ้าถูกสาปแช่งยิ่งกว่าแผ่นดิน ซึ่งอ้าปากรับเลือดของน้องชายเจ้าจากมือของเจ้า” แต่เหตุใดพระเจ้าจึงทรงสาปแช่งแผ่นดิน? จากทัลมุด เราเรียนรู้ว่าคุณสมบัติของแผ่นดินคือการรับ[63] กล่าวคือ แผ่นดินไม่อาจปฏิเสธที่จะรับเลือดของคานได้ เพราะนั่นคือธรรมชาติของมัน แน่นอนว่าพระเจ้าทรงทราบคุณสมบัตินี้ แต่

[60]โซฮาร์, ปฐมกาล 54บ; โซฮาร์, วายาเคล 206บ.

[61]คำว่า เอเมต (emet) ประกอบด้วยอักษร อเลฟ (alef), เมม (mem) และ ทาว (tav) อเลฟคือตัวแรก เมมคือตัวกลาง และทาวคือตัวสุดท้าย

[62]เทฮิลลิม 84:2. แหล่งที่มาดั้งเดิมอ้างถึงดังนี้

[63] เปซาฮิม 30บ - ว่าด้วยคุณสมบัติของภาชนะดินเผาในการดูดซับรสของสิ่งที่บรรจุอยู่ภายใน

ทรงสาปแช่งแผ่นดินด้วยเหตุอื่น การที่พระเจ้าทรงสาปแช่งแผ่นดินนำไปสู่คำถามว่า “เป็นไปได้อย่างไรที่แผ่นดิน ซึ่งก็คือโลกแห่งวัตถุ จะเป็นสถานที่ที่เลือดของผู้ชอบธรรมถูกหลั่งลงได้?” โลกแห่งวัตถุถูกสาปแช่งเพราะการที่ความอยุติธรรมสามารถเกิดขึ้นได้ แต่ข่าวดีคือคำสาปนี้เป็นเพียงชั่วคราว และจะถูกยกเลิกเมื่อกษัตริย์ผู้ชอบธรรม คือมาชิอัค เสด็จมา แม้ว่าตามมิดราช มาชิอัคจะทรงลา ลาหรือ *คาโมร์* สื่อถึงความเป็นวัตถุหรือ *โคเมร์* และการที่เป็นลาตัวผู้สื่อถึงเซฟิโรตเบื้องสูง กล่าวคือ การที่จิตวิญญาณเป็นเหตุและเป็นผู้ปกครองเหนือวัตถุ ในยุคของมาชิอัค แก่นแท้ของวัตถุจะเปลี่ยนไป และปรากฏการณ์อันน่าอัศจรรย์จะเกิดขึ้นเพื่อปกป้องและช่วยผู้ชอบธรรมตลอดจนสิ่งมีชีวิตทั้งปวงให้พ้นจากความอยุติธรรมและความชั่วร้ายทุกชนิด นั่นคือ ธรรมชาติเองจะอยู่ภายใต้ความดี และจะไม่มีความแตกต่างระหว่างความดีกับความชั่ว เพราะทุกสิ่งที่ดำรงอยู่จะเป็นความดี นี่คือความอัศจรรย์ของการแก้ไขบาปที่เกิดขึ้นหลังจากกินผลจากต้นไม้แห่งความรู้ดีและความชั่ว

ในยุคของมาชิอัค “หมาป่าจะอยู่กับลูกแกะ และเสือดาวจะนอนกับลูกแพะ ลูกวัว ลูกสิงโต และวัวที่ขุนไว้จะอยู่ด้วยกัน และเด็กชายตัวเล็ก ๆ จะนำพวกมัน” แต่ทั้งหมดนี้หมายความว่าอย่างไร? แน่นอนว่า ธรรมชาติของสิ่งต่าง ๆ จะเปลี่ยนแปลงอย่างมากจนปรากฏการณ์ที่ไม่เคยเห็นมาก่อนสามารถเกิดขึ้นได้ ข้อนี้เผยความลับหลายประการพร้อมกัน ประการแรก ลูกวัว ลูกแกะ และลูกแพะ เป็นชื่อของแนวขวา แนวซ้าย และแนวกลาง รวมทั้งเซฟิโรตที่สอดคล้องกัน คือ เฮเซด เกวูราห์ และทิเฟเรต เราควรระลึกด้วยว่า อัฟราฮัมซึ่งเป็นแนวขวาได้เตรียมวัวไว้ให้ทูตสวรรค์ ลูกแกะถูกถวายเป็นเครื่องบูชาแทนอิสอัคซึ่งเป็นแนวซ้าย และยาโคบซึ่งเป็นแนวกลางได้ใช้หนังลูกแพะเพื่อรับพร

## การพัฒนาอารยธรรม

ควรสังเกตว่าบาปของอารยธรรมก่อนน้ำท่วมโลกนั้นเกี่ยวข้องกับ *klipah*[64] ของ *sefirah* แห่ง *chesed* หรือกล่าวอีกนัยหนึ่งคือเกี่ยวข้องกับความเสื่อมทราม มิดราช (Midrash) กล่าวว่าผู้คนแย่งชิงที่ดิน ฝูงปศุสัตว์ ล่อลากลาของเด็กกำพร้า และวัวของหญิงม่าย จากกันและกัน จากนั้นกล่าวว่า “เมื่อผู้คนอื่นเห็นว่าสิ่งนี้กำลังเกิดขึ้น พวกเขาก็ถอดเสื้อผ้าและเปลือยกาย”[65] เพราะพวกเขากลัวว่าเสื้อผ้าของพวกเขาจะถูกพรากไป นี่คือผลที่ตามมาจากการขาดขอบเขต ทั้งในระดับส่วนตัวและระดับสังคม ดังนั้น ความไร้รูปของน้ำจึงหยั่งรากของบาปแห่งอารยธรรมก่อน

[64]คลิปาห์ (Klipah) หมายถึง เปลือก, เปลือกหุ้ม, หรือเปลือกแข็ง ในคาบบาลาห์ มันคือพลังหรือสภาวะที่บดบังแสงศักดิ์สิทธิ์และแยกมันออกจากการเปิดเผยที่เปิดเผย

[65]มิดราช ทานคูมา, โนอาห์ 18.

น้ำท่วมโลก พระเจ้าทรงลงโทษตามมาตรการ (measure for measure)[66] และจากสิ่งนี้จึงสรุปได้ว่าสำหรับบาปที่เกี่ยวข้องกับความสุข (ธาตุน้ำ) ผู้คนจึงถูกลงโทษด้วยน้ำ นั่นคือน้ำท่วมโลก

ในทางกลับกัน บาปของชนรุ่นแห่งการพลัดถิ่นได้เชื่อมโยงกับธาตุไฟ เนื่องจากไฟถูกใช้ในการสร้างอิฐสำหรับหอคอยบาเบล ไฟชี้ให้เห็นถึงความเข้มงวด วินัย และการเอาชนะความปรารถนาของตนเอง คลิปปาห์ (*klipah*) ของไฟคือความเข้มงวดที่มากเกินไป ซึ่งแสดงออกในข้อเท็จจริงที่ว่าผู้คนได้สร้างหอคอยแห่งความปรารถนา ณ ฐานของหอคอยนี้คือความปรารถนาที่เกี่ยวข้องกับการตอบสนองความต้องการทางกายภาพ เหนือกว่านั้นคือความปรารถนาในความมั่งคั่ง สูงกว่านั้นคือความปรารถนาในอำนาจ เหนือกว่านั้นคือความปรารถนาในความรู้ และที่ยอดสุดคือความปรารถนาที่จะรู้จักพระผู้เป็นเจ้า เนื่องจากการไปถึงยอดของหอคอยนี้ต้องใช้วิธีการเฉพาะ จึงอาจมีวิธีการดังกล่าวได้หลายวิธี จากสิ่งนี้จึงเกิดความหลากหลายของภาษาและศัพท์บัญญัติที่ก่อให้เกิดภาษาและวัฒนธรรมทั้งหมดของโลก

โทราห์บรรยายว่าอารยธรรมของเราได้พัฒนาขึ้นอย่างไร: เมื่อมนุษยชาติได้แผ่ขยายไปทั่วโลก ผู้คนได้มีวิศวกรรมและวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์ ดนตรีและศิลปะ การจัดการ และท้ายที่สุดก็รู้พระนามของพระผู้สร้างที่สามารถทำงานปาฏิหาริย์ได้ วิศวกรรมและวิทยาศาสตร์บริสุทธิ์มาจากลูกหลานของทูวาล-คาน (Tuval-Cain) ผู้เชี่ยวชาญในการลับเครื่องมือ ซึ่งเป็นงานฝีมือที่ต้องใช้ความแม่นยำและวิธีการ ดนตรีและศิลปะมาจากยูวาล (Yuval) ผู้ซึ่ง “เป็นบิดาของทุกคนที่เล่นพิณและขลุ่ย”[67] ทักษะการจัดการเป็นไปได้ผ่านยาวัล (Yaval) ผู้ซึ่ง “เป็นบิดาของคนที่อาศัยในกระโจมและเลี้ยงปศุสัตว์”[68] เราควรเข้าใจว่ากระโจมเป็นภาชนะแห่งความศักดิ์สิทธิ์ ในขณะที่สัตว์เมื่อเทียบกับพืช มีระดับจิตวิญญาณที่สูงกว่า การดูแลปศุสัตว์ยังเชื่อมโยงกับการดูแลผู้คน ด้วยเหตุนี้ ยาวัลจึงเป็นตัวแทนของอำนาจและการปกครอง ความรู้พระนามสี่อักษรของพระผู้สร้างนั้นเป็นของชนรุ่นเอโนช (Enosh) ซึ่งหมายความว่าแม้แต่ก่อนน้ำท่วม ผู้คนก็มีความรู้ลับ นั่นคือ คับบาลาห์

โนอาห์ได้นำคุณสมบัติ ทักษะ และรูปแบบความรู้ทั้งหมดที่เราได้กล่าวถึงไปสู่แสงสว่างใหม่ บุตรของโนอาห์—เชม เยเฟต และคาม—เป็นตัวแทนของเหตุผลที่มนุษย์ควรมีชีวิตอยู่ เชม (ตามตัวอักษรว่า “ชื่อ”) ชี้ให้เห็นถึงแก่นแท้ของสรรพสิ่งและปรากฏการณ์ทั้งหมด และถึงกระบวนการของการรู้แจ้งถึงแก่นแท้นั้น ชื่อเยเฟตชี้ให้เห็นถึงความงาม นั่นคือความกลมกลืนของ

[66]มิชนาห์, โซตาห์ 1:7.

[67]ปฐมกาล 4:21.

[68]ปฐมกาล 4:20.

กระบวนการที่คลี่คลายในธรรมชาติและในโลกมนุษย์ ชื่อคาม (ตามตัวอักษรว่า “ร้อน”) ชี้ให้เห็นถึงกระบวนการของการเคลื่อนไหวและความสุข บุตรทั้งสามของโนอาห์เป็นตัวแทนของพลังพื้นฐานสามประการที่ขับเคลื่อนผู้คน: ความรู้ ความงาม และความสุข หากบุคคลกระทำจากความสนใจเหล่านี้ นั่นก็ให้ความหมายแก่การดำรงอยู่ของพวกเขาบนโลกแล้ว

หลังน้ำท่วมโลก โลกได้สูญเสียความเป็นหนึ่งเดียวเนื่องจากการกำเนิดของการกระจัดกระจาย ซึ่งก่อให้เกิดรูปแบบการดำรงอยู่ของมนุษย์มากมาย โลกต้องการพลังที่สามารถรวบรวมประกายแห่งความรู้ที่กระจัดกระจายให้เป็นระบบเดียวที่เรียกว่าโทราห์ พลังนั้นมาพร้อมกับอับราฮัม เป็นเวลาสิบชั่วอายุคนจากอาดัมถึงโนอาห์ และสิบชั่วอายุคนจากโนอาห์ถึงอับราฮัม อับราฮัมมาเพื่อประกาศความเป็นหนึ่งเดียวของผู้สร้างกับประชากรของพระองค์ และเขายังเป็นตัวแทนของพลังที่สามารถรวมประชาชาติมากมายเข้าด้วยกัน โดยพื้นฐานแล้ว อับราฮัมได้ก่อให้เกิดศาสนาอับราฮัม ซึ่งรวมถึงศาสนาคลาสสิกหลายศาสนา รวมถึงศาสนาตะวันออกด้วย บุตรของอับราฮัมคือวิญญาณนับไม่ถ้วนที่เดินบนวิถีแห่งความศักดิ์สิทธิ์ และเราก็เป็นส่วนหนึ่งของพวกเขา

คานาอัน ในทางกลับกัน แสดงถึงพลังที่ขัดแย้งกับอับราฮัม: แหล่งกำเนิดของความศักดิ์สิทธิ์ที่ปราศจากภาชนะที่เหมาะสมพอที่จะบรรจุและถ่ายทอดมันภายในกรอบของชีวิตมนุษย์ กล่าวอีกนัยหนึ่ง คานาอันแสดงถึงหนทางในการลบล้างความศักดิ์สิทธิ์โดยการทำให้มันเป็นโมฆะ ปัญญาอยู่ที่การรวมความศักดิ์สิทธิ์เข้ากับชีวิตประจำวันตามปกติ นี่คือความสามารถอันโดดเด่นของอับราฮัม เพราะเขาสามารถเปลี่ยนโลกทั้งใบรอบตัวให้เป็นภาชนะสำหรับความศักดิ์สิทธิ์ได้

## สิ่งมีชีวิตสี่ประเภท

เราควรหันไปดู ซิดดูร์ หนังสือบทสวดเทฮิลลาต ฮาเชม ซึ่งบรรยายถึงพระผู้สร้างของเราด้วยถ้อยคำเหล่านี้: *somech noflim, verofei cholim, umatir asurim ... mechayeh hameitim* ซึ่งหมายถึง "ผู้ค้ำจุนผู้ตกต่ำ ผู้รักษาคนป่วย ผู้ปลดปล่อยผู้ถูกพันธนาการ และผู้ให้ชีวิตแก่คนตาย"[69] สิ่งมีชีวิตประเภทเหล่านี้สอดคล้องกับธาตุทั้งสี่: น้ำ ดิน ไฟ และลม

เมื่อบุตรแห่งผู้แข็งแกร่งมาหาธิดาแห่งอาดัม พวกเขาถูกเรียกว่า เนฟิลิม ผู้ตกต่ำ เหมือนน้ำ จากการรวมตัวเช่นนี้จึงเกิด กิโบรริม ชายผู้แข็งแกร่ง คำว่า กิโบร ชายผู้แข็งแกร่ง มาจาก เกวูราห์ การยับยั้งชั่งใจ เกวูราห์ตั้งอยู่ทางทิศเหนือและเกี่ยวข้องกับดวงจันทร์ อย่างไรก็ตาม แนวคิดของการถูกพันธนาการนั้นหมายถึง อซูริม "ผู้ที่ถูกพันธนาการ" ดังนั้น กิโบรริม จึงไม่ได้เป็น อซูริม ด้วยตัวมันเอง แต่พวกเขามุ่งชี้ไปยังสิ่งเหล่านั้น

[69]เทฮิลัต ฮาเชม, หน้า 46.

ภูมิศาสตร์แบบคับบาลาห์เชื่อมโยงธาตุทั้งสี่กับทิศทาง: ไฟกับทิศเหนือ ดินกับทิศตะวันตก น้ำกับทิศใต้ และลมกับทิศตะวันออก ทิศตะวันออกวางอยู่ด้านบน และทิศใต้ทางด้านขวา[70].

ให้เราแยกธาตุทั้งสี่เหล่านี้ออกเป็นคุณสมบัติของมัน: ไฟนั้นแห้งและร้อน ดินนั้นแห้งและเย็น น้ำนั้นชื้นและเย็น และลมนั้นชื้นและร้อน

## สามชั้นของจักรวาล

ทัลมุดอธิบายว่าเหตุใดบุคคลจึงไม่ควรนอนคนเดียวในบ้านที่พังทลาย เนื่องจากมีอันตรายหลายประการ: 1) บ้านอาจพังทลายได้; 2) อาจมีวิญญาณที่เป็นอันตรายอยู่; 3) บุคคลนั้นอาจทำบาป[71] จากข้อนี้เราสามารถอนุมานได้ว่าจักรวาลมีอย่างน้อยสามระดับ: โลกฝ่ายจิตวิญญาณ, โลกแห่งรูปธรรม, และโลกแห่งอารมณ์ความรู้สึก สิ่งเหล่านี้สอดคล้องกับลูกหลานสามคนของโนอาห์: เชม - โลกฝ่ายจิตวิญญาณ / โลกแห่งแก่นแท้; เยเฟต - โลกแห่งรูปทรงและความงาม; ฮาม - โลกแห่งอารมณ์และความปรารถนา.

## มาซาลอตสิบสอง

เมื่อโทราห์กล่าวว่าบุคคลมีลูกหลานสิบสองคน สิ่งนี้บ่งชี้ถึงระบบที่สมบูรณ์ โลกภายในโลก ลูกหลานสิบสองคนคือ มาซาลอต หรือช่องทางที่พลังแห่งพระผู้เป็นเจ้าไหลมาถึงเรา บุตรชายของยาโคบคือ ดาน, นัฟทาลี, เมนาเชห์, เอฟราอิม, ยูดาห์, อิสสาคคาร, เซบุลุน, บินยามิน, อาเชอร์, เรอูเวน, ชิโมน, เลวี, และโยเซฟ และธิดาของเขาคือดินาห์ อิชมาเอลก็มีลูกหลานสิบสองคนเช่นกัน.

เมื่อใดก็ตามที่ตัวเลขสิบสองปรากฏขึ้น มันบ่งชี้ถึงระบบที่สมบูรณ์ สิบสองคือสี่คูณสาม ดังนั้น ธาตุทั้งสี่ - ไฟ, ลม, ดิน, และน้ำ - จึงปรากฏในสามระดับ: ความปรารถนา, การกระทำ, และความคิด.

วงศ์ของโยเซฟแบ่งออกเป็นวงศ์ของเอฟราอิมและวงศ์ของเมนาเชห์ เป็นสองเผ่าแทนหนึ่งเผ่า แต่เผ่าเลวีไม่นับรวมในการจัดสรรที่ดินในแผ่นดินอิสราเอล[72] ดังนั้น เผ่าโยเซฟและเผ่าเลวีจึงไม่นับรวมในการแบ่งที่ดิน แต่ให้นับบุตรของโยเซฟ คือเอฟราอิมและเมนาเชห์แทน

[70]บาอัล ฮาซูลาม, บทนำสู่โลกของโซฮาร์.

[71]ชาบาต 151บ.

[72] เยโฮชูอา (โยชูวา) 14:4

ให้เราเรียงเผ่าต่าง ๆ ของอิสราเอลตามลำดับพรที่ยาอาคอฟผู้เป็นบิดาประทานแก่พวกเขา[73]:

เรอูเวน - มาจากคำว่า “มองเห็น” คือ *ลิร์โอต*

ชิโมน - มาจากคำว่า “ได้ยิน” คือ *ลิชโมอา*

เลวี - หมายถึง “ผู้เข้าร่วม”

ยูดาห์ - มาจากคำว่า “ขอบคุณ” คือ *เลโฮโดต*

เซบุลุน - มาจากคำว่า “อาศัยอยู่” คือ *ซาวัล* ซึ่งเกี่ยวข้องกับคำว่า *เซวูล* อันหมายถึงที่พำนักอันสูงส่ง

อิสสาคคาร - มาจากคำว่า *ซาคาร์* ซึ่งหมายถึงรางวัล

ดาน - มาจากคำว่า *ดิน* ซึ่งหมายถึงการพิพากษา

กาด - โชคดี

อาเชอร์ - ผู้มีความสุข

นัฟทาลี - การต่อสู้ ซึ่งเกี่ยวข้องกับการอธิษฐาน คือ *เทฟิลาห์*

โยเซฟ - เพิ่ม

บินยามิน - บุตรแห่งกำลัง

พึงสังเกตว่าชุดของความคิด ความปรารถนา และการกระทำ ปรากฏซ้ำสี่ครั้ง นี่คือลำดับเดียวกับที่ราชีเชื่อมโยงกับการจัดวางเผ่าต่าง ๆ ของอิสราเอลในรูปของอัญมณีบนแผ่นทับทรวงของมหาปุโรหิต ซึ่งสังกัดเผ่าเลวี[74]

อย่างไรก็ตาม ความสอดคล้องระหว่างเผ่าต่าง ๆ กับเดือนในปฏิทินฮีบรูแตกต่างออกไปบ้าง[75] ความสอดคล้องนี้ยังสัมพันธ์ทางภูมิศาสตร์กับตำแหน่งของเผ่าต่าง ๆ ของอิสราเอลเมื่อเทียบ

[73] ปฐมกาล 49:1–28

[74] คำอธิบายของราชีต่อเชโมต (อพยพ) 28:21

[75] ชาอาเร โอราห์ ประตูที่ห้า เซฟิราห์ที่หก

กับ*มิชคาน* หรือพระวิหารเคลื่อนย้ายได้[76] ในระบบพิกัดนี้ ทิศตะวันออกอยู่ด้านบน ทิศตะวันตกอยู่ด้านล่าง ทิศใต้อยู่ด้านขวา และทิศตะวันตกอยู่ด้านซ้าย

### ทิศตะวันออก (cholim):

นิสาน - ยูดาห์ - เผ่าของผู้นำ

อิยาร์ - อิสสาคคาร - เผ่าของผู้รู้โทราห์

สิวัน - เซบุลุน - เผ่าของนักธุรกิจ

### ทิศใต้ (noflim):

ทัมมุซ - เรอูเวน - เผ่าของผู้นำทางจิตวิญญาณ

อัฟ - ชิโมน - เผ่าของอาลักษณ์และครู

เอลูล - กาด - เผ่าของผู้เผยแพร่ความรู้

### ทิศตะวันตก (hameitim):

ทิชรี - เอฟราอิม - เผ่าของผู้ชี้นำทางจิตวิญญาณ

เฮชวาน - เมนาเชห์ - เผ่าของนักรบและผู้ปกครอง

คิสเลฟ - บินยามิน - เผ่าของสถาปนิกและช่างก่อสร้าง

### ทิศเหนือ (asurim):

เทเวต - ดาน - เผ่าของผู้พิพากษา

เชวัต - อาเชอร์ - เผ่าของช่างฝีมือ

อาดาร์ - นัฟทาลี - เผ่าของนักรบทางจิตวิญญาณ

เดือนนิสานมักอยู่ในช่วงเดือนมีนาคม–เมษายน ส่วนเดือนอาดาร์อยู่ในช่วงเดือนกุมภาพันธ์–มีนาคม ตามโหราศาสตร์ตะวันตก เดือนที่บุคคลเกิดเป็นตัวกำหนดชะตากรรมของเขา อัฟราฮัมรู้เรื่องโหราศาสตร์และรู้ว่าตามโหราศาสตร์นั้น เขาไม่ได้ถูกกำหนดให้มีบุตร แต่พระผู้สร้างทรงเปลี่ยนชะตากรรมของอัฟรามและซารายด้วยการเปลี่ยนชื่อของพวกเขาเป็นอัฟราฮัมและ

[76] เบมิดบาร์ (กันดารวิถี) 2:1–34

ซาราห์ ด้วยเหตุนี้ พระผู้สร้างจึงทรงเปลี่ยนแก่นแท้ของคู่สามีภรรยานี้โดยการเปลี่ยนชื่อของพวกเขา จากตรงนี้เราจึงสรุปได้ว่า ชะตากรรมไม่ได้กำหนดมนุษย์ แต่มนุษย์เป็นผู้กำหนดตนเอง

ดังที่กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ ราศีทั้งสิบสอง หรือ*มาซาลอต* สอดคล้องกับโต๊ะทองคำในพระวิหาร ซึ่งมีการนำขนมปังสิบสองก้อนมาวางไว้ทุกสัปดาห์[77]

## ดาวเคราะห์สิบเอ็ดดวง

ดาวเคราะห์ที่เป็นที่รู้จักในปัจจุบัน ได้แก่ ดาวเคราะห์เจ็ดดวงในลำดับแบบคาลเดีย: ดาวเสาร์ (ชับบัต / *มัลคุต*) ดาวพฤหัสบดี (วันพฤหัสบดี / *โฮด*) ดาวอังคาร (วันอังคาร / *ทิเฟเรต*) ดวงอาทิตย์ (วันอาทิตย์ / *เฮเซด*) ดาวศุกร์ (วันศุกร์ / *เยซอด*) ดาวพุธ (วันพุธ / *เนตซัค*) และดวงจันทร์ (วันจันทร์ / *เกวูราห์*) รวมถึงดาวเคราะห์อีกหลายดวงที่เพิ่งค้นพบเมื่อไม่นานมานี้ ได้แก่ ดาวยูเรนัส (*บินาห์*) ดาวเนปจูน (*คอคมาห์*) ดาวพลูโต (*เคเทอร์*) และดาวเคราะห์ที่ไม่คงที่ ฟาเอทอน (*ดาอัต*) ดาวเคราะห์สิบเอ็ดดวงนี้สอดคล้องกับส่วนผสมสิบเอ็ดชนิดของเครื่องหอมในพระวิหาร หรือ*เคโทเรต* ซึ่งถวายบนแท่นบูชาทองคำ

ดาวเคราะห์สิบเอ็ดดวงนี้ยังสอดคล้องกับอักษร*เฮ–วาฟ* ในพระนามสี่อักษรของพระผู้สร้าง ค่าตัวเลขตามเกมาเทรียของอักษรทั้งสองรวมกันเป็นสิบเอ็ด: เฮมีค่าเท่ากับห้า และวาฟมีค่าเท่ากับหก เพราะเป็นอักษรตัวที่ห้าและตัวที่หกของอักษรฮีบรู ดังนั้น เลขสิบเอ็ดจึงสอดคล้องกับอักษรตัวที่สามและตัวที่สี่ของพระนามแห่งองค์ผู้สูงสุด

ดาวเคราะห์เหล่านี้ประกอบด้วยสัดส่วนของธาตุทั้งสี่ ได้แก่ ไฟ ลม น้ำ และดิน ลมมีคุณสมบัติร้อนและชื้น น้ำชื้นและเย็น ดินเย็นและแห้ง ส่วนไฟแห้งและร้อน หากจัดธาตุทั้งสี่ตามทิศ ลมจะอยู่ทางทิศตะวันออก (ด้านบน) น้ำอยู่ทางทิศใต้ (ด้านขวา) ไฟอยู่ทางทิศเหนือ (ด้านซ้าย) และดินอยู่ทางทิศตะวันตก (ด้านล่าง)

ดาวพฤหัสบดี (*โฮด*) อยู่ทางทิศตะวันออกและสอดคล้องกับธาตุลม เซฟิราห์*โฮด*สอดคล้องกับความรุ่งโรจน์ ส่วนดาวพฤหัสบดีสอดคล้องกับชาวบาบิโลน[78] ผู้ก่อตั้งและผู้ปกครองบาบิโลนคือนิมโรด

ดาวเสาร์ (*มัลคุต*) อยู่ทางทิศตะวันตกและสอดคล้องกับธาตุดิน เซฟิราห์*มัลคุต*เกี่ยวข้องกับราชอาณาจักร ส่วนดาวเสาร์สอดคล้องกับชาวเอธิโอเปียและชาวยิว[79] น่าสนใจว่าดาวิด ฮาเม

---

[77] วายิกรา (เลวีนิติ) 24:5–8

[78] เรชิต คอคมาห์, อัฟราฮัม อิบน์ เอสรา บทที่สี่ ดาวพฤหัสบดี

[79] เรชิต คอคมาห์, อัฟราฮัม อิบน์ เอสรา บทที่สี่ ดาวเสาร์

เลคเป็นกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดของชนชาติยิว ส่วนในหมู่ชาวเอธิโอเปียคือชูลามิต ผู้เป็นที่รักของชโลโม

ดาวอังคาร (*ทิเฟเรต*) อยู่ทางทิศเหนือและสอดคล้องกับธาตุไฟ เซฟิราห์*ทิเฟเรต*เกี่ยวข้องกับความงาม ส่วนดาวอังคารสอดคล้องกับพวกมากี นักบวชแห่งเปอร์เซียโบราณ ผู้นับถือศาสนาโซโรอัสเตอร์[80] ซึ่งมีซาราธุสตราเป็นผู้นำ

ดาวศุกร์ (*เยซอด*) อยู่ทางทิศใต้และสอดคล้องกับธาตุน้ำ เซฟิราห์*เยซอด*เกี่ยวข้องกับความชอบธรรม ส่วนดาวศุกร์สอดคล้องกับชาวมุสลิม[81] ซึ่งมีมุฮัมมัดเป็นตัวแทนทางจิตวิญญาณ

ดวงอาทิตย์ (*เฮเซด*) อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือและสอดคล้องกับธาตุลมและธาตุไฟในสัดส่วนที่เท่ากัน เซฟิราห์*เฮเซด*เกี่ยวข้องกับความรัก ส่วนดวงอาทิตย์สอดคล้องกับชาวคริสต์[82] ซึ่งมีพระเยซูคริสต์เป็นตัวแทน

ดวงจันทร์ (*เกวูราห์*) อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือและสอดคล้องกับธาตุลมและธาตุน้ำในสัดส่วนที่เท่ากัน เซฟิราห์*เกวูราห์*เกี่ยวข้องกับการยับยั้งตนเอง ส่วนดวงจันทร์สอดคล้องกับชนชาติอัลซาบิอา[83] ซึ่งมีเฮอร์มีส ตรีสเมกิสตุสเป็นตัวแทน

ดาวยูเรนัส (*บินาห์*) อยู่ทางทิศตะวันตกเฉียงใต้และสอดคล้องกับธาตุดินและธาตุไฟในสัดส่วนที่เท่ากัน เซฟิราห์*บินาห์*เกี่ยวข้องกับการรู้แจ้งอย่างฉับพลัน ส่วนดาวยูเรนัสสอดคล้องกับชาวอียิปต์ ซึ่งมีสฟิงซ์เป็นตัวแทน

ดาวเนปจูน (*คอคมาห์*) อยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงใต้และสอดคล้องกับธาตุดินและธาตุน้ำในสัดส่วนที่เท่ากัน เซฟิราห์*คอคมาห์*เกี่ยวข้องกับปัญญา ส่วนดาวเนปจูนสอดคล้องกับชาวแอตแลนติส ซึ่งมีโพไซดอนเป็นตัวแทน

ดาวพุธ (*เนตซัค*) อยู่ตรงกลางและสอดคล้องกับธาตุทั้งสี่ในสัดส่วนที่เท่ากัน ได้แก่ ไฟ ลม น้ำ และดิน เซฟิราห์*เนตซัค*เกี่ยวข้องกับความรักอันมั่นคงนิรันดร์ ส่วนดาวพุธสอดคล้องกับชนชาติอินเดีย[84] ซึ่งมีพระกฤษณะเป็นตัวแทนทางจิตวิญญาณ

---

[80] เรชิต คอคมาห์, อัฟราฮัม อิบน์ เอสรา บทที่สี่ ดาวอังคาร

[81] เรชิต คอคมาห์, อัฟราฮัม อิบน์ เอสรา บทที่สี่ ดาวศุกร์

[82] เรชิต คอคมาห์, อัฟราฮัม อิบน์ เอสรา บทที่สี่ ดวงอาทิตย์

[83] เรชิต คอคมาห์, อัฟราฮัม อิบน์ เอสรา บทที่สี่ ดวงจันทร์

[84] เรชิต คอคมาห์, อัฟราฮัม อิบน์ เอสรา บทที่สี่ ดาวพุธ

ดาวพลูโต (*เคเทอร์*) อยู่ตรงกลางและสอดคล้องกับธาตุทั้งสี่ในสัดส่วนที่เท่ากัน ได้แก่ ไฟ ลม น้ำ และดิน เซฟิราห์*เคเทอร์*เกี่ยวข้องกับมนุษย์ดั้งเดิมและผู้มีผิวคล้ำทุกคน

ฟาเอทอน (*ดาอัต*) อยู่นอกระบบพิกัดและเคลื่อนที่ผ่านระบบนี้ได้อย่างอิสระ ไม่สอดคล้องกับธาตุใดหรือชนชาติใดที่มีแผ่นดินของตนเอง เซฟิราห์*ดาอัต*สอดคล้องกับความรู้

ภูมิศาสตร์ทางโหราศาสตร์ที่กล่าวมาข้างต้นช่วยให้เข้าใจการเดินทางของอัฟราฮัมจากบาบิโลน การลงไปยังอียิปต์ และการขึ้นไปยังอิสราเอล ทั้งยังช่วยให้เห็นภาพว่าลมตะวันออกที่ทำลายพืชผลของอียิปต์พัดมาจากที่ใด[85]

## ส่วนประกอบของเคโทเรตและโหราศาสตร์สมุนไพร

ความสัมพันธ์ระหว่าง*เซฟิรอต*ทั้งสิบ พระบัลลังก์แห่งสวรรค์ หรือ*คิเซ* กับส่วนผสมเครื่องหอมที่ใช้ในพระวิหารตามคำอธิบายของรามัก เป็นสิ่งที่ควรให้ความสนใจเป็นพิเศษ[86]:

โซรีสอดคล้องกับเซฟิราห์*ทิเฟเรต* ซึ่งเป็นตัวแทนของความงามและความกลมกลืน

ซิโปเรนสอดคล้องกับเซฟิราห์*เฮเซด* ซึ่งเป็นตัวแทนของความเมตตาและความรัก

เฮลเบนาห์สอดคล้องกับเซฟิราห์*เกวูราห์* ซึ่งเป็นตัวแทนของพลังและความเคร่งครัด

เลโวนาห์สอดคล้องกับเซฟิราห์*เคเทอร์* ซึ่งเป็นตัวแทนของมงกุฎและเจตจำนงสูงสุด

มอร์สอดคล้องกับ*มัลคุต* ซึ่งเป็นตัวแทนของราชอาณาจักรและการสำแดง

เคตซิอาห์สอดคล้องกับเซฟิราห์*เนตซัค* ซึ่งเป็นตัวแทนของชัยชนะและความมั่นคง

ชิโบเลตเนิร์ดสอดคล้องกับเซฟิราห์*โฮด* ซึ่งเป็นตัวแทนของความยิ่งใหญ่และความกตัญญู

คาร์คอมสอดคล้องกับเซฟิราห์*เยซอด* ซึ่งเป็นตัวแทนของรากฐานและการเชื่อมโยง

โคชต์สอดคล้องกับเซฟิราห์*บินาห์* ซึ่งคือความเข้าใจ

คิลูฟาห์สอดคล้องกับ*คิเซ* หรือพระบัลลังก์แห่งสวรรค์

คินามอนสอดคล้องกับเซฟิราห์*คอคมาห์* ซึ่งเป็นตัวแทนของปัญญา

[85] เชโมต (อพยพ) 10:13–15

[86] เทฟิลลาห์ เลโมเช, รับบีโมเช คอร์โดเวโร (รามัก)

พึงสังเกตว่า ตามโหราศาสตร์สมุนไพร มีความสัมพันธ์ระหว่างดาวเคราะห์กับสมุนไพรที่ส่งผลดีต่อดาวเคราะห์เหล่านั้น[87]:

ดวงอาทิตย์ (*เฮเซด*) สอดคล้องกับพลังชีวิตและพลังงาน พืชที่ส่งผลดี ได้แก่ เซนต์จอห์นส์เวิร์ต คาเลนดูลา ขมิ้น ขิง และส้ม

ดวงจันทร์ (*เกวูราห์*) สอดคล้องกับอารมณ์และสัญชาตญาณ พืชที่ส่งผลดี ได้แก่ คาโมมายล์ วอร์มวูด ป๊อปปี้ โรสแมรี และกุหลาบขาว

ดาวพุธ (*เนตซัค*) สอดคล้องกับการสื่อสารและสติปัญญา พืชที่ส่งผลดี ได้แก่ พรหมมิ กระวาน แปะก๊วย ลาเวนเดอร์ และวาเลอเรียน

ดาวศุกร์ (*เยซอด*) สอดคล้องกับความรักและความกลมกลืน พืชที่ส่งผลดี ได้แก่ กุหลาบ ดาเมียนา แอปเปิล เวอร์บีนา และไวลด์อินดิโก

ดาวอังคาร (*ทิเฟเรต*) สอดคล้องกับการกระทำและพลัง พืชที่ส่งผลดี ได้แก่ เบซิล พริกไทยดำ แคตส์คลอว์ อบเชย และเนตเทิล

ดาวพฤหัสบดี (*โฮด*) สอดคล้องกับการขยายตัวและความอุดมสมบูรณ์ พืชที่ส่งผลดี ได้แก่ กานพลู เดซี เอลเดอร์ หญ้าฝรั่น และสวีตไวโอเลต

ดาวเสาร์ (*มัลคุต*) สอดคล้องกับวินัยและโครงสร้าง พืชที่ส่งผลดี ได้แก่ อาร์นิกา ข้าวบาร์เลย์ คอมฟรีย์ อิตาเลียนไซเปรส และต้นโพธิ์

ดาวยูเรนัส (*บินาห์*) สอดคล้องกับนวัตกรรมและการเปลี่ยนแปลง พืชที่ส่งผลดี ได้แก่ กาแฟ กัวรานา ลูกจันทน์เทศ โรดิโอลา และยาร์โรว์

ดาวเนปจูน (*คอคมาห์*) สอดคล้องกับความฝันและจิตวิญญาณ พืชที่ส่งผลดี ได้แก่ บัวสีน้ำเงิน กัญชง มาร์ชแมลโลว์ แพสชันฟลาวเวอร์ และผักกาดป่า

ดาวพลูโต (*เคเทอร์*) สอดคล้องกับการแปรเปลี่ยนและการเกิดใหม่ พืชที่ส่งผลดี ได้แก่ แบล็กวอลนัต ดรากอนส์บลัด และบลูสกัลแคป

การใช้พืชเหล่านี้ให้ได้ผลมีรายละเอียดและข้อแตกต่างปลีกย่อยมากมายที่อธิบายไว้ในหนังสือโหราศาสตร์สมุนไพร ตัวอย่างเช่น กานพลูอาจทำให้เลือดบางลง จึงควรใช้ด้วยความระมัดระวังในผู้ที่รับประทานยาต้านการแข็งตัวของเลือดหรือมีความผิดปกติของการแข็งตัวของเลือด

[87] โหราศาสตร์สมุนไพร, เจสสิกา รอสเซต

## บททดสอบของอับราฮัม

บททดสอบห้าประการแรกจากบททดสอบสิบประการของอับราฮัมอาจพิจารณาได้ในบริบทของการล่วงละเมิดขอบเขตของสิ่งเร้นลับและเรื่องส่วนตัว ตลอดจนความรับผิดชอบในการเปิดเผยความจริง บททดสอบเหล่านี้เกิดขึ้นก่อน *บริต มิลา* หรือการเข้าสุหนัต ซึ่งตามคำอธิบายของรัมบัม เป็นบททดสอบประการที่หกของอับราฮัม[88]

พันธสัญญาหรือ *บริต* มีสองประเภท คือพันธสัญญาแห่งลิ้น (*ดาอัต*) และพันธสัญญาแห่งอวัยวะเพศชาย (*เยโซด*)[89] บาปของอับราฮัมสืบเนื่องมาตั้งแต่สมัยโนอาห์ ซึ่งบุตรชายของเขาได้เอาผ้าห่มคลุมตัวเขา หลังจากคานาอันบอกบิดาของตนถึงสิ่งที่เห็นในเต็นท์ของโนอาห์[90] คานาอันเป็นหลานของโนอาห์ผ่านทางฮาม บุตรชายของโนอาห์

ควรกล่าวว่าโนอาห์มีบุตรชายสามคน ได้แก่ เชม (ชื่อ/ความหมาย) เยเฟต (ความงาม/รูปแบบ) และฮาม (ร้อน/พลังงาน) ในทางภูมิศาสตร์ ลูกหลานของพวกเขาอาศัยอยู่ในดินแดนดังต่อไปนี้ เชม — ดินแดนจากแม่น้ำยูเฟรทีสมุ่งไปทางมหาสมุทรอินเดีย เยเฟต — ยุโรปและบางส่วนของเอเชีย ฮาม — อียิปต์ เอธิโอเปีย ลิเบีย และคานาอัน[91]

คานาอัน บุตรชายของฮาม เปิดเผยข้อมูลส่วนตัวของโนอาห์ให้บิดาทราบ ต่อมาฮามจึงถ่ายทอดข้อมูลนั้นให้เยเฟตและเชม ประเด็นไม่ได้อยู่ที่การเปิดเผยข้อมูลส่วนตัวเพียงอย่างเดียว แต่อยู่ที่ขอบเขตของการเปิดเผยนั้น คานาอันเล่ารายละเอียดทั้งหมด แทนที่จะบรรยายหรือระบุเพียงว่าเกิดอะไรขึ้น ด้วยเหตุนี้เขาจึงถูกโนอาห์สาปแช่ง

ฮิซคูนีอธิบายว่าฮามบอกพี่น้องถึงเหตุแห่งการตอนโนอาห์ ดังนั้นจึงเป็นการเปิดเผยรายละเอียดเพิ่มเติม มิใช่เพียงการบอกข้อเท็จจริงเท่านั้น เขาชี้ให้เห็นว่ามีการใช้คำกริยา *วายาเกด* ซึ่งหมายถึง “เล่า” แทนคำว่า *วาโยเมอร์* ซึ่งหมายถึง “กล่าว”[92]

มิใช่ความจริงทุกอย่างที่ต้องเอ่ยออกมา และแม้เมื่อจำเป็นต้องเล่าเรื่องใดเรื่องหนึ่ง ระดับรายละเอียดที่เราเล่าก็มีความสำคัญ

---

[88] รัมบัม อรรถาธิบายปิร์เค อาโวต 5:3:1

[89] โมเช คอร์โดเวโร พาร์เดส ริโมนิม ประตูที่ 23 บทที่ 17

[90] ราชี อรรถาธิบายเบเรชิต 9:22

[91] ฟลาวิอุส โยเซฟุส โบราณประวัติของชาวยิว เล่มที่ 1 บทที่ 6

[92] ฮิซคูนี อรรถาธิบายเบเรชิต 9:22

อับราฮัมเป็นตัวแทนของ *เฮเซด* — ความเมตตา ความรัก และความปรารถนาที่จะให้โดยไร้ขอบเขต ทว่าแม้แต่ความรักก็ยังต้องมีความพอเหมาะและขอบเขต บททดสอบที่ยากที่สุดของอับราฮัมคือ *อาเคดาห์* — การมัดอิสอัค ซึ่งเป็นบททดสอบประการที่สิบตามคำอธิบายของรัมบัม

ในบททดสอบนี้ อับราฮัมซึ่งเป็นตัวแทนของ *เฮเซด* ต้องแสดงคุณลักษณะของ *เกวูราห์* — ความเข้มงวด ความยับยั้งชั่งใจ และความสามารถในการจำกัดความรู้สึกของตนเอง เพื่อมัดบุตรชายอันเป็นที่รักและวางเขาบนแท่นบูชา

แต่ในช่วงเวลาชี้ขาด ทูตสวรรค์ของพระผู้สูงสุดได้หยุดอับราฮัมไว้ โดยห้ามมิให้ทำร้ายอิสอัค อับราฮัมจึงถวายแกะตัวผู้ (*อายิล*) ที่เขาของมันติดอยู่ในพุ่มไม้ เป็นเครื่องบูชาแทนบุตรชาย[93]

ด้วยเหตุนี้ แกะตัวผู้จึงกลายเป็นเครื่องบูชาทดแทนอิสอัค ส่วนบททดสอบนั้นเผยให้เห็นการรวมกันของคุณลักษณะสองประการ คือ *เฮเซด* และ *เกวูราห์* ความรักและความเข้มงวด

[93] เบเรชิต 22:13